

ZOPHINIA

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница са издади вселка Чештвартка. Цвѣтъ-та за една годишк є едно бѣло меджидие и пологина, а за шестъ мѣсѣца три четвърти отъ бѣло меджидие. Сложнѣстѣвания-та прѣбыва селка да са проблеми и да не испраќаат въ полици, въ кримъ или во поштески табаки (турски). Турска, Шмакса, Пруска или Француска, на Редакторски та у Американска Хаза са Чаршијада. Излѣстъ са ималостите по 2 гр. на разде-лъ.

Година 3.

ПАРИГРАДЪ ЧЕТВЪРТЬКА 5 ЯНУАРИЙ 1878

From 1

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстиями на вѣчны-тѣ си спо-
кошествователи за прѣз 1877, на-
точно не смы могли да испрашивали
личнѣхъ листовъ по причинѣ на вѣ-
чнѣхъ, чѣмъ нынѣ дѣлалъ испрашивате-
ль листовъ и не имѣлъ гравированныхъ
дѣлъ, тѣмъ ли изѣбѣть, чѣмъ могли да
и пріимѣтъ по поиска-тѣ. Извѣстя-
ния тоже чѣмъ Седниничъ и Мѣчеви-
ца Зоринъ не слѣдѣтъ да си изда-
ютъ и прѣзъ текуща-тѣ година, и ико-
ны, по причинѣ на вѣчнѣхъ, иконы отъ
помоществователей-тѣ ни да по-
могутъ да пріимѣтъ иконы отъ листовъ,
и, чѣмъ гдѣ дѣлалъ туха до кога-
то си поправятъ помощенскѣй слоб-
оденіемъ.

СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Цѣна-та на «Зорницѣ» ще бѫде
ѣща-та, т. е. едно бѣло меджидиев
оловина.

Спомоществованія ся пріиматъ вся-
го, по треба да ся прѣдѣлащать
амо до край-ть на Іуїн или до край-
ъ на Декемврій.

Спомоществование может да ни са
роцьтъ въ полицѣ, въ группѣ, въ по-
днесенныи тимбрѣ и въ кайме; но цѣна
на вѣстиницѣ тѣ въ кайме и въ Тур-
ки пощенныи тимбрѣ юде сподѣ-
лаетъ текущицѣ тѣ цѣны на каймѣ то-
го Цариграда.

Въ мѣста-та дѣло имамъ настоители, вин-та за чисты лица, конто искать имъ ся исправи листъ-ть въ особы вѣрскы, иш въ 5 грона въ серебро по-
чче за всякоѣ врѣска. Въ случай, о-
че, дѣло 5 или почево листовъ ся
приращатъ въ един врѣска, не ще ся
приращатъ 5-ть грона въ приближеніе,
то и да плая другъ настоитель въ сж-
то-то дѣло.

Слово *спомоществование* — то есть вспомогательное действие, а *спомоществование* — то, что даётся для поддержания и укрепления. Слово *спомоществование* — то, что даётся для поддержания и укрепления.

мати десетъ или повече спомоществовати, има право да задържа за себе си един десетъ част.

Освейи десетъ-ть, кой ще исправи по единъ особенъ листъ на всички настойтели, които ще испрати повече отъ 10 спомоществовани, по два всекой които ще испрати повече отъ 5, по три всекой които ще испрати повече отъ 50, и по четири на всекой които ще испрати повече отъ 500, ако всички иматъ

0 спомоществованія.
За да знаєтъ колко листове да по-
лемъ да печатимъ прѣзъ тъзи годи-
ни, ий молиъ всякого единого отъ
стоятели-тѣ си да ни яви колкото
скоро може около по колко листове

ищет иска.

зращать до Редакції-тѣ въ Амери-
канъ-Ханъ, и въ всякой случай требва
да съ предплатны, защuto другояче
тѣ не ще ся припмать.

МЪСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мъсечна-та Зоринца, която е един периодическо списание назначено особо за млади-ть, че съдъва да си издава и пръв текущ-тъ година. Ци-на-та ѝ е една година, която ѝ с 5 гро-шистни пари, т. е. една четвъртъ отъ бъло ледниче. Горѣспоменатътъ законъ отъ Седмачка-та Зоринца си относитъ и за Мъсечк-ти.

Този седмицъ цвята на Седмичникъ Зорница въ кайче е 75 гроша. Никакъв другъ тимбър (пълове) освенъ пощенски не е прѣматъ.

НОВА-ТА ГОДИША.

«Господи, ты си быъ намъ пріобѣжшице изъ родъ въ родъ. Прѣди да ся рѣдѣти гори-тьѣ, и да ся сѣздали земля-та и вселеная, отъ вѣка и до вѣка, ты си Богъ. Врашаша человѣка въ прѣстъ-та, и казуование : Вѣрѣте ся

человеческое сияние. Зашото тщетна година прѣдъ тебе сѧ като *вечернишъ*—ша дѣлъ, кѣбто прѣмѧтъ, и като почила стражданіе. Като сѧ порой ги заличавши; тѣхъ сѧ като слызъ: Зарая сѧ като прѣба колко процвѣташа: Заряна пазити и пропащаша, ѿверъ сѧ окоюла и искашуга. Зашото изчезнуши отъ гѣвѣ—ти ли, и отъ л-

ростъ-тък ти смани сме. Поло-
нили си беззакония-ти на прѣдъ се-
бе си, и скрипции-тѣк ни грѣхове са
видѣлики-тък на лице-то си. Поне-
мите всички-тѣк ни драм заминува са
енка-тѣк при ти: Прѣкрасната годинка-тѣк
си като мечтаніе. Ами-тѣк на экспи-

—вот-то и в себе ся седе-
девицей годинам, и ако иши сила осе-
десета година; и по иной добре-тв
рь тягах ся пруды и скверы, запо-
кою скоро прелодестан, и иных ленивца,
когдя знал сял-ти на гнездо-ти на,
на прости-ти ми, скород спраш-
ивалъ ми? Итаки из да броима така
птицъ-ти въ ся, чюто да призываляемъ
дружини-ти ся въ мурождане. Обира ся,
Господи! до кога? Въ умълчаниене ся
за робъ-ти ся. Населили ся на ми-
стокъ-ти ся рано, и тие ся радува-
ли и веселили въ скрижали-ти на ванни.
Развесили въ скрижали-ти на душ-
и, за мене, *«Слава Господу!»*

«всюко бывши им оскрблены, под
обимъ-тѣ въ конши анѣхъ зло. Да
и яко тво-то дѣло на раба-ти ми,
твой-то слава на салове-тѣ имъ.
И да блаже съвѣтъ-ти на Госпо-
да Бога нашего вѣчнъ часъ: И дѣло-
ни рѣкъ-ти во утверждованіи вѣр-
уши насъ; Едъ, дѣло-то на рѣкъ-ти на
погорѣданіи ги». Псаломъ 90.
Въ иѣз-ти Библии пись, може бы,

и на който всички-тъ жители ще са разделяват; но, даже ако и да стане такъв мир, кой ще е толкова дълго-

стен, що ця підлога думала в той час Паскоя.
Моїсей, європін, після този паскою
огого прівадження Израїльської-їх
їх присягнули-їх, і сказав, що
їх бах, за п'ятнадцять років, претрима-
ти рази страданіє. Але той і да
їх основанині на тѣх-їх, особливі
затинності, і яко і да більше назначим
їх посрібні тѣх-їх особину нужда-
їх толковъ тѣсна в присягѣ тої
їх присяги членови-їх та венчан-їх на-
їх толковъ всеобоїнія сама слабості-
їх, скривлі в гріхах-їх на зело-
стю-їх, і толковъ постоми-їх на
їх благотворнії відь венчан-їх та
їх тварів, що тоді паскою опинив-
ся положеніе і посрібні напів-їх
їх нужда тільточко щако ака да єї
писалъ нарочно за час. Ако в
їхній отриманні відмінн-їх обсто-
ївства на Израїльської-їх і да бах-
анчили з пісн-їх, паки гаман-
чери баха толковъ побоїщ, що-
їхній момент написавъ на присо-
буванні їхній звільненії з небес-
їх, що ця підлога думала в той час Паскоя.
Кий може да унічіїть чи плюніти-їх
їх спартата-їх не єті спраддати отті
скривні липенія, аль чи порочн-їх
їх не єті жальни плоди-їх на онова не єті
їх сіян, аль чи болести не єті
їхнікіті доволи-їх і да даже
грабити їх-їх не єті? Товсі
єті єті, пісня і пісн, якож Иса-
їа монпішев-їх, да єті обірвани кінці
Бога і да пріємні него на юре при-
близивъ і да нані ржівковідати: Той
єті єті приближеніє-їх юдеї-їх
їхні присяги-їх родові. Ако ж
їхній и да єті єті турб відто-
сунтих нітьки, а вечеръ пріємність
їхніх извільнуху, Богъ, обаче, єті сіян
їхніх і скірою приближеніє-їх юдеї-їх
їхній ако ж да пріємніми годинами-їх
їхній като вітру ютій приходи и като
мечтівъ. Баха і да от рохъ до рохъ
їхніх нітьки, що звільненії з небес-
їх, що ця підлога думала в той час Паскоя.

была на сине-дубы-ти в Монсек.
Пасломы-ть ся раздали на деб чи-
ты, отто кото прыса-ть систем отъ
гноческих размыканий, а второго-
й сердечной пропаши.
Сырде-ти на пасломываш-ти дам-
ка размыкала отъ онона което
и наждак около себя ся; скоте-
венинчи-ти му ся скотых по пу-
ти безъ доводовъ безъ посто-
ни обитания. Поклонь-то, което
и быве измѣль изъ Египта, избрь-
ся истреблениемъ; споредъ Божи-го
изречениемъ гла-ти пидъ надѣхъ въ
столи-ти. Въ таини обетостаде-
ни и ножене не убѣзъ коло-
бъ и къ слѣсъ человѣческ-ти жи-
ти, на коло опасности е той изло-
житъ, и коло страданія треба да
стѣрпимъ. Той не моженъ да наѣ-
сююсь на надѣхъ или за убѣзъ-
ти такими скотами и не съществу-
ю като человѣч-ти, и за тойа
образа къ Богу и просить него
надѣхъ и поддерѣланіе. Изъ този от-
вети, скотомъ-то на человѣч-ти
сегашно врѣмъ е много подобно на
искусство-то. Коло стъ прѣятел-ти
и родинни-ти ии, които начали

жак-та, төркөв жак-са с честити
жак-са, с ныгублык почт иенчо.
Жак-та, когто вончало жак-та
жак-та, година са наядвах
шебх да имат още много га-
нови година, са привадено же-
ти и да бъде скърбуван проз жа-
к-1577, кој може да каже какво
са случи на първ година 1578?
Са надвама за една година,
којко воин-та си пристапа и
появява от тях.

Въз този пасаж Монес си желала
че човечий-те не тълкуват право
проприетети. Божие, и че бъде су-
стено за него да са наядва ти за твъ-
жих да броиш право дни-ти си, и ти
да изискаш съвет-та на живота-
ти щото да си възползваш от тях,
и за това ти юди: «Години звое
сълза-ти на гибът-ти?». Научи па-
ра да броиши дни-ти си така, щото да
привадиш сърдца-та си въз-

Неса тъзи жалтух за почиен
нощ-тъ година, защото ако си моли-
ли Богу да ни научи тъй да бро-
им дни-тъ си што да призываамъ
сърдца-си въ мъдрост-тъ, ний
можех да си учвръз си че Господъ
си обирне къмъ нас и че на
разходъ тъ що дъл си радиавъ
причина-тъ си дин. Ако ний си
добре расположени са оставими
на него-го раждество, то можемъ
да си учвръз че тъ ще ни развеселъ
съразбръз на дни-тъ въ конто
о скърбъри, и на години-тъ въ конто
въндиши здо.

Господ нарочно не остава човекъ-
ци-тѣ да знаѣтъ бѫдѫщето; защото
ако иѣкай знае предварително че ще
бѫде богатъ, той ѿнѣе да е безгры-
женъ; ако ли знае че ще бѫде злочи-
стенъ, той ѿнѣе да е коравоъсрде-
ченъ.

ПАВЕЛЪ ПРЪДЪ ВРАГОВЕ-ТЪ СИ
ВЪ ИЕРУСАЛИМЪ.

Декр. 21 и 22 глас.

Апостол Павел сега баше въз-
пето-го и посподяло-го се воспомя-
нение на Йерусалим. Това връ-
ше на погълдана единица матеж от не-
вѣрници-тѣ Евреи противъ него, и една
стъска съ устремъ да го убъде. Риман-
скиятъ обичай, че письмо, лежа на па-
ла въ прѣстълъ, дадът при от-
глазиваніе на упътвателните дозволенія да
говори прѣдъ множеството. Това го-
върхъвъ прибралъ на корабъ и стъкъ на
стъблъ-та, на гробищъ-те Антоний.
Въ слово-то си Павелъ призываетъ просто
истори-й за животъ-ти съз-
на-ностъ-та съ коя придава-ти на
съвѣтъ си народъ; за жестоко-то съ
обхожданіе имъ Христианъ-ти; за чу-
десно-то съ ображеніе когато баше
на пътъ-та къмъ Дамасъкъ; за свидѣ-
телство-то си съ Анианъ, и най-послѣ
изпровожданіе-то му въ измъчвачъ-ти.

До тук він си, множеством-то го славу-
ний, но скільки тут сноменік за імені-
нами-тъ, то пристис слово-то му съ
гублюють ярост і низька : « Махни отъ
землі-тъ единінь тиць »: защото не
грబлю да баде живъ : За да го за-
паша, тисячністъ го заведе въ кръ-
гості-тъ, гдѣ Апостолъ-тъ си из-
бавленіи отъ бѣсів-то славо когото иззві-
ти тобъ Білосиний гражданіемъ. Тисяч-
ністъ-тъ си зумча на това и защищі-
шаю отъ личного-то насилія на раз-
решенії-тъ у врагове.

Отъ поведеніе-то на Апостолъ-тъ
въ това критическо за него време из-
личаны слѣдующы-тъ поученія.

1. Християнствъ търбва да е благът на всички. Тази благотъ и привътъността на него са показани във възпене-то на Апостол Николай във време. Той български усъвършен и пакътъ от икономъ-то по училищата. Народътъ съз обождането към него съз една вълнестрадиана жестокъстъ. Но такъ че и говоре съз на този-то недобър и кротостъ. Той не изговори ни един нападател думъ, ни един думъ която да изрази злоба. Той съз обра към тяхъ съз привътъни думы : „Милъ, братъ и братъ“. Въз гъзъ душата призовава-то им духовъчество, общо-то им средство като отъ свой-те му народъ, да дава почитънческо-то назование.

«ты» на по-старому не взирать на общественность, и мы слушали. И таща в величко-то си говорени и по-вездешей той вождани сици тихохъ почитавши и приставе. За това той си показаха истински ученик на Богочестивыи си учителъ, която «ухо-закрывающи», укорение не отвориши, като претрадиши не заплюшиши». Така той си прибралъ за вселы Християнством. Християнска дѣлженъ си да сици привѣтъ иль всичми, даже иль напиши неприятели и гонители. Християнство искриза да раздаваша же-лания иниции-ти на сици човѣкъ и сици-ти човѣкъ. Ний можехъ ли си

противником на язычниках твъ милю, но ильмъ право да го нападатълично съ укорите думы. Нападение наничности въ унижени на человечеството и е неправично за Християнствъ.

2. Отъ прибрѣзъ на Апостолъ-твъ имади съ Християнство и изявилъ съъсъненъи естественъ-тъ характеръ на онкъ, които го прѣемъ съ искренъстъ. Навълъ припознава прѣдъ ображеніе-то съ тъ бѣше наѣ-гор-тически-тъ противникъ и гонителъ на Християнската вѣра. Но сега той има посланъ-тъ отъ народа-тъ и извращащъ-тъ вѣра, които ведиши гонение. Настивши, голямъ бѣ разнизи-тъ до свирѣпъ-тъ и неумолимъ-тъ гонителъ Савла Фарисеусъ-тъ и кротъ, прѣстъблъ, и прѣданъ Иаковъ Християнствъ-тъ.

История-та на Християнство е изцяло съ подобницици. Кой може да помъчи че благочестивъ същественъ на патешественъ-тъ бѣ единъ идолъ разверзъша па-ти и богу-худинъ? Християнство-то изявилъ ильмъ-тъ човѣкъ. «Ако е въ Христъ, то е пово създатъ-е!»; възго-то приими, и всичко е възможено!». Една скотъ може да изъмри такова пристрастие прѣобразование въ человечески-тъ характеръ, а вѣра е отъ Бога а не отъ човѣкъ-тъ.

3. Чуди сълпата на певките-то. Пазачи-тъ съществото можеш да видиш и да познайаш силата-ти на Христоцелик-та върх в животътъ на човека. Кротостта му е сръчно тъхна-жестост; привлекателността на сръчно тъхна-тъ укоренія, и търпение-то му е сръчно тъхна-тъ написане, приобщаващо да ги убъдат за искреността и красотата-та на Христоцелик-та върх. Но тъ бихъ засъ

жанындағы көрінісінде бар. Тәуеккеңінде оның қызын засыптаудан неизвѣстіе-то си, және ожектенеуде едін «фанатичный дух». Така-шында и си наин-шы Спаситель. Несмотря на характер и в большом числе, толковъ любовенъ и пръясно, пакъ не прычные неизвѣстіи народъ да почищу и да позѣрь за него, но перво священничество съ сиротъ-то да подигихъ, срѣдъ нео-, осаждшихъ го и да распихахъ на рѣстъ. Тонъ си и тай да лиесъ. Исторія-та на Християнство-то въ всяч-шы якюве съ свидетелствованіемъ за себесіо-то му происхождение, есте-ство и поиміе, на ильинъ чезбіци съ съзледжанъ тѣзи му Божествен-ство и прыимѣненіе чары. Неизвѣстія скога и засыптило очи-тѣ на че-бочкѣ-тѣ и съзяжено въ прѣстав-леніи-тѣ чувства. То же разстроено уши-тѣ нынъ силь, такъ что оно-кое е шы глынъ-тѣ киръ въ скру-ти отъ очи-тѣ ны.

дълъгътъ душевни очи на човекътъ, осъзва събесикъ свѣтлинъ покраинениетъ му умъ. Благенъ ония който може да каже: Ето знае че бѣхъ лъжъ, а сега видѣ.

НОВОХЕБРИАСКИ-ТЬ ОСТРОВИ-

Християнскій проповѣдникъ изъ Нохобородскій-тѣ острію са были поста супроводъ. Въ единъ изъ тѣхъ островъ, имено Еланго, гуеменъ-тѣ 1829 убѣзъ единъ проповѣдникъ изъ Ивановскаго. Сего тако и то 1000 членовъ изъ церкви и 62 члена изъ 2000 усвоено. Ангелъ-тѣ да цѣла острію са ставлены Христіанъ въ голѣвъ усахъ са нацири въ осмь други остріи за распространение-то на Христіанство-то. Въ сакъ кунъ волзенскіе островъ са Южній-тѣ Тахъ Окенъ изъ внерокотъ отъ Ноя Каледоніи. Оѣмъ много-то острога и скамъ, тѣ бемъ около 10 острова дюста горы, отъ концъ на-гой-гомъ-тѣ, Сенто Сирто, въ около 70 миляхъ 25 широкъ. Единъ отъ тѣхъ островъ, имено Орно, бѣто бѣзъ 36 миляхъ и 5 широкъ, са изгубъ въ 1871 не оставъ никакъ скамъ, саѣтъ се съ Повече-тѣ отъ островъ-тѣ скамъ, оѣмъ, но и нѣкои и голъмы горы. На единъ отъ тѣхъ островъ, Янъ-са, са напира дѣствующа волкы. Бѣ много-то отъ тѣхъ растѣ доста-ко дверти и разны другы ра-стонія. Въ тѣхъ са напира вѣро-баностъ, сандалено даро, язикъ, (ад-рѣстеніе-то такъ употреблять вѣро-хѣбъ), бани, краствини, фи-орбахъ оѣбахъ, единъ видъ слады пасынъ и пр. Тѣльдъ мѣни животы имъ и имъ забѣльзитъ-то отъ тѣхъ единъ видъ дребо преско кое, кога-оѣмъ въ старинѣ-тѣ си вѣзъ, е то по-только отъ единъ звѣя. Ту-мені-тѣ на тѣхъ островъ са отъ перво-то Папуанско членъ, и не са-ко супроводъ колою оѣстроните-тѣ на Южно-то Тихо море. Тѣ скамъ глуши въ обочинѣ-тѣ си и ши-ло-то на-то си съ вѣжлика и съ жа-ло-то на-то въ радиѣ. Казать за-чехъ са сїи и члѣвониды. Я-нѣ-тѣ нѣя прилична и Малайскіи-тѣ. Този кунъ островъ са открыхъ въ 1606 отъ единъ мореплава-тель на име Киррос.

ученикъ-тъ училище съ че въ пръвъ-тъ са
започнало повечето физиологическа
наука, а въ вторъ-тъ почетното практи-
ческа. Учените-тъ конто са привлечи-
ли и най-добрите-тъ класове на тъзи вто-
ростепенни училища грабна да не съ-
могат от 7 години, и да са дали
пълнотворчески изпитане въ избое
за пръвнокурсници-тъ училища. Въ ий-
ни отношения ученикъ-та въ разни-
Германски държави различават съ
помощи от други, по точни всички
съобразяват съ Ирисъ-тъ. Съл-
въглица-тъ табела показва въ един
и същ начин курсътъ на наукъ-тъ,
които са слайдват въ Ирисъ-тъ гим-
назия. И назначава най-горните раз-
деления, а VI и най-долните, според как-
таки съ именуват.

Уроки на седмицу	Уроки на седмицу				
	VI	V	IV	III	I
англія.	3	3	2	2	2
українська	2	2	2	2	3
математика	10	10	10	10	8
українська	—	6	6	6	6
російська	—	3	2	2	2
стор. і Земедій.	2	2	3	3	3
алгебра і Геометрія	4	3	3	3	4
інформатика	—	—	—	—	1
Історія.	2	2	—	2	—
геополітіко	—	2	2	—	—
поліграфія	—	3	3	—	—
Всічно уроків	30	30	30	30	30

Всій гордістю та глибиною цієї школи є її вихованці, які вивчали Европейський азбуки, піаніно та гімнастику, контою пред'являють ся приводом особисто.

На 1874, в Германії вчилося 547 учителів та программистів з 6,751 учеником та 105,212 ученицами; і 426 реалізували в другі училища з 4,422 учите- лями та 79,825 ученицами. За височайше розпорядження на женський-тіль полік видає, на 1873, 278 відсторонені училища. Всіх членів не са включують частини-тіль училищ заведеної, отже це піаніно ємного добре.

ПРАЗОВАНИЕ—ТО ВЪ ГЕРМАНИИ.

4

Второстепенныи училища. Въ Германіи, второстепенныи тѣ училища са раздѣляются да туратъ добра основы, общо научно и книжено образованію. Нѣкотъ отъ тѣхъ заведенія са называють гимназіи, прогимназіи и реальніе училища. Една доббрь наредешъ называйтъ имъ-же нешта разрѣда, курстъ-гдѣ са сырванина, въ 9 годинъ. Сырванинъ-гдѣ са сырванина училища отъ пиршъ редъ искатъ разрѣда и курстъ-гдѣ имъ са сырванина въ 9 годинъ, второстепенныи тѣ искатъ 6 разрѣда, но курстъ-гдѣ имъ са сырванина въ 7 годинъ. Осѣнь тѣмъ сырванинъ имъ единъ видъ второстепененныи училища коитъ обегаетъ самъ 5-тѣ курсъ, касове на тѣрѣ училищъ гимназіи-гдѣ и пе-
гимназіи-гдѣ между гимназіи-гдѣ и пе-

изго граварен србко испитан славјан, али проктога је за људе да бадјут усљеди, тј. што да могој вјештим да припрема испитаног којего може да загубију по причици на спроведи и испитујући његову славјану. Бади се, оце да Русија се врховством свога имања издаје из Источног Средоземља, али и да се врховство њенога цара Андрија поиска са људима у този Европи. Када је и да се, доцога Радија раша из дебљине или на другај ствара, неко ће прашати, Порт-а-се ће ишаћи да је врховство са отврштесима до нир-та.

ГРІЦІЯ И ТУРЦІЯ

Според един текст от Сири, изведен че Лорд Аберб, в отговор на си на Игата-та, привъзкова че извиканите-та на Грандът могат да са присъщи им ба и другите членове от протестантството във Великобритания. Тя също е подкрепена от Италианско-то правителство с благородните на Игата-та.

Съверън пише, че Русия-тът Министър на Външните-та, с притеснение за Мюнхенските-та в Дюйсбург съди Иога чрезът войски-то противостоя срещу извиканите-та на Грандът.

ВОЙНА-ТА-

— Напрѣдѣліе-то на Рускы-тѣ войски въ Тракий съ предѣмѣтъ които привѣльчишили-
віе то на всѣкого и туха и въ Европу.
Генералъ Гурово-го прынужненіе на Балкан-
іи-тѣ прѣзъ тѣсны-тѣ патеки на западъ
Балканъ,
тѣ сѣдвѣи
Сърбіи-тѣ
800 душъ
проводилъ
дама отъ с

РАЗНЫЕ НОВИНЫ.

Приятель издала книгу «Турецко-Приморское тайно-ство» до пояса примере от Руссъ-та възвещанием. То стерло късто ръбъ. Видя съм обиче, че Руссъ-та въз-
вешанието не е съзовано отъ поиска-
ници на тайно-ство, а отъ самите тайно-
стници. Турсъ-та възстанови отъ 2-ия
той писка че Великъ-та дълъг Никола
известявъше по Виртуалъ-та, че той бъде
Турсъ-та притворъ за създаване-то на
само-тайно-ство въ Казанскъ. Същеръ-то,
което създаваше Турсъ-та въ Казанскъ
и въ Нижнъ-та и въпреки известията
вторични вечера-та, въ Базарскъ-та на
столицата до напръктъ всячина-та съ си-
ли създаване.

Допискъ-тъ на *Л. Таймс* пише отъ Блаград, Дек. 22: — Споредъ официалнѣятъ съдебни, въ прѣвъзно-то на Народъ Сърбъ-тъ изгубили 700 въ Турци-тъ 800 души. Велизаръ-тъ Дукъ Иванъ проводилъ на Сърбск-тъ Кюнъ 150 месеца отъ ордена-та на Св. Георгий да се разделятъ на ѿзъти отъ войниците-тъ конт-нубъ-дори съа отчуждани въ битка-тъ, която искажа и именна-та на отчуждания-тъ съратници.

Въ единъ телеграмъ отъ 22-й миц. Девоншир, В. Дунъ Николай явни че съдъ едно неизначително съвяваніе Руски-тѣ войски заняли Софіямъ като загубили само 24 души.

Избегават от Газац че ледът на
Дунав щাল да бъде толкова добър въ-
принадлежищо що може да се мину-
ти на него. Гравър щал на скоро да за-
чинява Судника.

Според Атиенският свидѣвъ, Турска-

горище, са
Наподобявани
Татаръ-И-
и е въ плем-
Голямъ съ-
дълънца-тъ,
Язюбъ и Б-
Барва,

Същият ден
тъ телеграма
Букреща

Еще голямо множество Турсци членди и неизвестично число Европци, от разни села и градове отиват Европа, дошли оттамът за занаяти създаватъ в Цариград. Числото им тия българи, си от страх напускатъ домовете си на искато-то време преди година-
възлиз до сега споредъ Л. Херцелд до 1.000.

Пишать отъ Каиро до Лейлы *Нюс*, съ
этъ 20-ый Дек., че Г. Станли, изслѣдованія-
тель на Африка, пристигнъялъ въ озен-
ровъ.

И. А. А. Цайшувэс обнародова едно письмо от доинснинтъ ся въ С.-Петербургъ, въ което писмо Фарз дю Босфоръ пишира съдъщите-то:

близо при Плоцкъ между Русъмъ-тъ съмъ и войскъ-та на Семенъ, паша. Съдѣстие-тъ не е съзан подозрено. Въ Тур-съмъ-тъ юндиши въ посъни кратко съ упълдъка че Турска-тъ войска е имала примищество-то. Десница-тъ Турски извѣстия говорят че една част от градъ-тъ Плоцкъ си е изгоряла. Единъ телеграмъ от Едремъ извѣстява че съ испра-ща за Изгирлеръ особенъ трени съ 260 роиши войници.

Казвать че Генераль Игнатиъ ще присяжствува на съѣздианіе-то между Турски-тѣ представители и Великій-тѣ Дукъ Никола въ Казаникъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ АДРЕСЫ

Римъ, 28 Декемврій. — Царь Викторъ Емануилъ съ помніемъ днесъ, часъ-тъ по-дев'ять и поль, сѣдѣя като священниче, Сѣдѣ-
сѣдѣть на Тронѣ В. Емануилъ, Князь Умберто
съ предлеи Италианскій царь. Новыи-тъ царь
подтвердиа именающи-тъ Министры въ служ-
бѣ-тъ имъ.

чи приговору—межу Турції та Руссії що саварити їх міри.

Министерство то е решено да свика
Парламентътъ.
Лондонъ, 29 Декемврий. — Известие

Че прѣзъ послѣдніи-тѣ днѣ седиціи Русскій-
Императоръ страдалъ отъ зюти настинка.

на покойной—царь Виктор Емануил,
Лондона, 31 Декември. — Министерский
Съездъ лъжа днесъ едно събрание за
и на четвъртъ часове.

Европейск-тъ интересы.
Малта, 1 Июнвар. —Адмираль Хорнбай, главный-тъ капитанний на Британска-тъ флота въ Истоке, който съ напрещение отъ възможн-тъ време въ Малта, на прѣ съдъ телеграфъ отъ Амглийск-тъ Правительство, трагедия днесъ съ свидѣ-тъ съ Истокъ на царичиний-тъ пароходъ Су-манъ.

Мадама, 1 Январий. — Брошина-ть парализуви Левастейшано, Ахмалес, Александра, в Ралей, която понасточему ся в Мадам, ся тжемать да посещдовать Адмирала Хорбий, който толпы съ Солтма за

Приносительный тъ параллукъ Дескана донесе тухъ отъ Индіи 1,037 душъ войска, а Юбреллеса донесе отъ Англіи 1,142.

Германский-тъ Прѣстолъ пристигнъ въ Римъ за да присутствуетъ на погребеніи то на Викторъ Емануилъ.

Двадцять членов на Августівському Правлінні — Сандзьєра и Каржарнова — може да дадуть останніх си.

Берлин, 3 Января. — Руссі в портьє
за че Вазескі-тѣ въгленопачи пріезжали
въ портчика за именемъ въгленица да си не-
прятать ведущага на Британска-тѣ флотъ
про Смирна.

ала въ Германско-то оръжжарство пристапа-
ще на Щетинъ за четиридесет и двѣ по-
зы торхиции параллувчета.

Издава ся отъ Американск-ю Евангелско
Общество.
Редакторъ Т. Л. Байнтъонъ.
Въ Американъ-Хантъ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зорница ся издава всяка Четвъртка. Цвла-та ся за един година е едно бъло меджидие и половина, а за шестъкъмврица три четвърти от бъло и ванда-та прѣбва всичко да ся предполага и да ся испрашва от полиция, въз група, че кайлие съз пълнени тъмпари (тулове). Турски, Иамски, Гравицки, на Реджиката-та въ Американа Хали и Попинайл. Пълните са евакуирани по 2 на лодка-та.

Голина 3.

ПАРИГРАДЪ ЧЕТВЪРТЬКЪ 12 ЯНУАРИЙ 1878

Брой 2

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстявамы на всички-тѣ си спо-
ществователи за прѣзъ 1877, на

МЪСЕЧНА ЗОРИЦА.

на-та Зорница, която

Мъсечин-тѣ Зоринци, когото с едно
периодическо списание назначено осо-
бено за млады-тѣ, ще слѣдва да ся из-
дава и прѣз текущ-та година. Цън-
на-та й за една година ще е 5 гроп-
ша чисти пари, т. е. една четвъртата
от бъло медницие. Горѣспоменати-тѣ
закони за Седничин-тѣ Зоринци са
относити и за Мъсечин-тѣ.

К Тези седмиці ціла-та па Седничк-тэ Зорницік ёз кайме е 85 гроши. Никакои другы тымбры (пушлове) осёлькі поштэскі не са вріцімата.

IVYORIJA CHIA

1

Человѣцъ-тѣ имать да извѣршватъ разны видове службы, и за това имать нуждъ отъ разны видове силы чрѣзъ които да извѣршватъ тѣзи службы.

человечьи—трупы для оборота в змеев—та, да жалить инва—та, да построить кижи и фабрики, и да изобретать разные изыски, от коих всяких требов да ся изынешь чръз рачъ-тъ, за това тъ имаш нутка от тълесна, силен. Такава сила е драгоценна, силен та и не необходимости от благородене—то, даже и за сице—ствие—то, на чоловеческъ-тъ родъ.

По този причине человечъ-тъ требов да опийнатъ този вид силъ, и да ся стараятъ да ѹ разинватъ у себе си и у чада-та си. Тъ требов да избъннатъ всичко икшоесто бы ослабило тълесна—та им здравота, и да ся съобразяватъ съ онзи правила, чръз

които здравие-то и нъ може да ся у-
пази и тѣлесна-та имъ сила да ся уве-
личава.

Таёсес-ти ся или якот, ибо ся и төлөвнүүн нужда, е отт, ки-дэй-хийдэй-ти раздай настуу размы-ти видео сяны сяко чонголын тэрбээ да ся сибди. Человечн-ти имат нужда отт единий видь много-пархованы сяна отт таёсес-ти, т. е. от умственных сил. Безпримальто пархованчесто на умствен-ти сяна надь таёсес-ти ся авана дозе вище-стийний святъ. Человекъ, кого итэлжимсэн да употреблана само рапч-ти, сихе да наприян ви единий сяна сяло дрежх, но другъ человекъ, кого итэлжимсэн да употреблана и таёсес-ти ся, може да изобрети единий тарчан сяко да монголы да единий

нинникъ съ която той може въ единъ денъ да направи много дрехи. Онзи човекъ, който ся обляга само на тъгесим-тѣ си силы, колкото здрави и си сѫ тѣ, може да поисее само ибъ колко оки; но онзи, който ся обляга

на умът си, може да изобрѣти един париж машинъ чрѣзъ коіто могутъ да ся прѣносятъ много хълди оки. Явно е че въ всѣко отдѣление на человѣческъ-та дѣятельностъ въ веществен-

При това, има други отдељения на човешката-тъ дѣятельност, в които има място за тѣлесната сила, бол-

кого развода и кризиса може и не в си, а та же не извращала нико. И в си-
вичи-тъ запечатлены спонсий и отноше-
ние к ним умственной-тъ свѣтъ, между
всични-тъ по противодействующимъ си-
ли, и за всични-тъ по выражению слу-
жбы, именемъ, говорившимъ отъ
лическихъ силъ; тамъ же нарисована
силы, и то умственна сила отъ
высокъ разрыва.

тическим—съѣтъ. Въ вѣской народѣ, и въ всѣмъ отдаленіи на гражданскіе и на письменности—дѣятельность, нынѣ нужда отъ учененіи импостора, които съ взлможніемъ доказывать нуджадъ на времена и да изъясняютъ оно же, обра- зованности—та на пѣвѣтъ. Вѣской народѣ треба да знає чѣть—ти письмо нуджадъ отъ наихъ—съѣтъ, учи- тываніе сильнаго тогъ може да разіе; треба дѣлъ а е убѣдъенъ, още, чѣсть—ти чѣ приносано рано или къ- сно—съѣтъ които може да разіе.

Ива, обаче, друга вид сила има по-наръхната даже и от умствената сила, спиръч духовна сила. Върховността на тази духовна сила е неотвратимо от това че е необходима за здравието и благополучието употребление на два-та други вида сила. Едното човешко желание да има тълесните сили на един вид исполнение, но от това никоя не съдържа че той ще е способен да управиши сила-та си за добро-то на подобия-т си; например, той може да е поклонник да ѝ потръбява в тълесната преда. В такъв случай, сама-та моя сила става един от свидетелите на същината и зло; и колкото

но-гойль тласки сила ина той, гойль-но-гойль зможе да погибні. Но сакий ночин, чоловік може да погибні. Успішність сила, не по тоза вона я употреблена в спасливовісні і обелюбованій ділі. Коло чоловік, кому саки були отримані за гойль-тін сілестини дарби, сак употреблявали їхни дарби за да изніврівати не-праведництв та пакріяні! Кажо-жестинно! Искуство чоловічий-тін днесе оновлювати за да пізнати, да опенрі-звати, да угнетати і да не-стребати подобаєні-тін! Свята-тін днесе

не спрада толък отъ тълеси съвѣтъ колкото спради отъ нерасположеніе къмъ човѣкъ-тѣ да употребляватъ тълеси-тѣ съ съз., които именуваатъ въ благоговѣніи дѣла. Нито спрадъ толък отъ умственъ съзъ, колкото спради отъ распознаніе на човѣкъ-тѣ да употребляватъ умственъ съзъ, които имаатъ за да упътнатъ да извършватъ и да повреждатъ подобни-тѣ съ съз. Съзѣтъ има крайна нужда отъ съз. съз., които да управяватъ и да раждаватъ тълеси-тѣ и умственъ съзъ на човѣкъ-тѣ, и да ги разполагатъ да употребяватъ тъзи съзъ съз. съз. Божия и за добро-то на подобни-тѣ съз. Човѣкъ-тѣ естественъ съ самолюбие и наклонъ да защищаватъ Бога и да прѣзиратъ права-та и подобни-тѣ съз. Тѣ съ оправдани съ инциденти искушени и не могатъ да обѣйтатъ нико на тълеси-тѣ съзъ съз. на умственъ-тѣ съз. съз. като не достаточни да противостоятъ на тези искушени. Тѣ иматъ нужда отъ съз., съз. много по-върховни отъ тълеси, съз. като може да освободи мъж-тѣ и съз-тѣ имъ отъ страсти-тѣ имъ, и които ще имъ възъмътъ тъцо що да помъртви и да прославятъ Бога въ всички съ дни. Тѣ иматъ нужда отъ съз. съз. които ще очисти сърдца-тѣ имъ отъ страсти-тѣ имъ и себебоязни-тѣ имъ, че ги нападнатъ съ любовъ къ Богу и къмъ подобни-тѣ имъ, и тѣ да приготвятъ да испълнятъ дължностната си въ този светъ, и да насаждатъ бъдещи жители въ онзи светъ.

«И таё, аз всяко ищо както ис-
тапе да правлеа човечий-тв на вас,
и вай прафте на таё». Мат.
12: 12. Коло-кочестъ циене да се
сълѣтъ ако сълѣдне тою залата пра-
вилна на Спасителя! Ако човечий-
тв нахъмъ тези драгоценни думи сър-
дечни и живълни според тяхъ,
тогава щѣхъ често да чувамъ за хули,
злоби, боее и убийства; тогава не
имѣла да има голма жадъ за толози
пичаки, за жаждън вратъ, за пушки,
топове и винтовки; тогава щѣде
правда-та и сълѣтъ щѣнне да
демонъ вай.

ристоъсъ винаги е живъ, винаги люби, винаги ходатайствува, винаги щи, и винаги е готовъ да инигува. Това е цѣрвътъ противъ всѣко окачество; вѣрвай това и ты не ще бѫ-

—
Освященна-та душа ся наслаждава
Христа като съ одно най-вкусно
въщениe; по пътски-ть слѣдова-
тель само гледа да ся скріе въ Хри-
стъ отъ бѣдъжай-ть гибъ.

СУЕТА-ТА НА СВЪТСКО-ТО ВЕЛИЧИЕ СПОРЕДЪ КАКТО СЯ ВИДИ ВЪ ПРИМЪРЪ-ТЬ НА НАПОЛЕОНА БОНАПАРТА.

Този извънреден човек са
ри в Корсика през 1769 год. Ако и
да си забължаваха в него знакове на
голяма дърба, още когато бъде
мъж, тия не може да предвиди че
този смирен и привъзнателен ма-
дакът иниции по-после да играе та-
коза забължаваща част в во-
имическо-юридиче. Като избра-
ено-то знаме, като остане за иконо-
ко голими в военни съглъщи, забълж-
аватът му в бягах испълни не
сако с дворана, но и с царе и
князете, които подговараха за усъм-
ните-то му, или за един благо-
известен югасъд. Някога, може бъ-
е, по-пръдан не е бил никой възъщен
на високо положение. Франциск ста-
ваше управителя на много държави, но
като общес основана на нещадна, га-
сина инспекция скоро падът от това
величие.

разрушени от него, и стар-тъ пръв на разни-тъ държави са изпъхани въвшиоръ, също-то му. Като париштане е създ., то настъпвате-то и въвъръгъ, Стар-тъ и салон-тъ на падатъ на ми бялахи, испеплени не само съ дървата, но и съ царе и кнезове, които потегдяватъ, за усмих-нуване-то му, или за един благово-атенец лъжъ. Никога, може бъ-е, не беше имала възможностъ на-въско положение. Франция ста-ва управителъ на много държави, но като баше основана на неправда, газ сила империя скоро падът от това величие.

ДОФОРЪ.

Г. Жюль Арриоль Станислас Деворф, известный под прозвищем Рыцарь на Французской Министерство, съ родился на 22-й Юни 1789. Той в стоял прѣдъ свѣтъ по-далѣ врѣмѧ отъ всенчы-ти правгественнѣхъ мѣжѣ съ Франціей, но той въ по-мало изѣстъся отъ тѣхъ и въ отечествѣ-то съ не ардѣтъ земи на свѣтѣ-ти. Г. Деворф никогда не є былъ юношескимъ на пародѣ-ти съ Ононската-ти ее студенца и непринятельства, и той въ строгъ, прѣпѣлъ, самодополо-гуетъ, и, между, постѣдомъ. Той въ

Заслывал от города Наполеон
сам опять да нападе в Руссии, и съѣзж-
ся на покушенья—му съѣхались
Той побѣда сдала тварь голь-
важъ войска всѣрыа голльмъ тѣ склон-
яне онъ простирали дѣржава.
Тотъ злонѣшъ склонъ сѣлъ—
му. Съязнъиѣ переста на Евро-
пе съюзники съѣзжали, да съѣзжали
отъ ушибленіе—то кое-
тихъ тѣхъ отъ толкъ времѣни,
и той глемъ
дѣланъ тѣхъ дѣланъ да съѣзжаетъ отъ
негово—то владѣніе сдано, по едакъ.
Нынѣ—послѣ, сѣлъ отчина—тѣ бѣть
за Владѣніемъ острѣвъ Си. Еланъ. Онь
гольмъ—воинство на този велики
Императоръ, такъ мъ осталъ самъ
и нѣкои слуги, и отъ простиранья—тѣ ву
засвоеніи самъ сданъ градами. Тотъ
кото бѣше направлъ толковъ вдомин
и спечата, самъ былъ аинеъ отъ ск-
руга—тѣ сѧ и съѣхъ—тѣ сѧ. Падава-
ти му слѹи, сѧ хотѣо дѣлательнъ—
и ту умъ сѧ обращеніе за ушибленіе, не
по даваніе ушибленіе. «Несъ да живѣ-
ши выху шинко—тѣ», изъявленіе той
попѣвка. Но той вѣспочинъ показа-
валъ сѧ у величеннѣ на собѣзѣбѣніи
—тѣ бѣть.

тель-тъ на ней высокий-тъ дары, а не язы-
дни, безграничны силь, и на путь-
нам-брю-то благородны им полезен-
вест. Вско начало което може да пра-
ви человеческ-тъ блаженны, быва-
ющими расплющен-то им; но без Божи-
его благословен-ия и дено архангельско-
го. «Понеке како ся полузъ человѣкъ,
ако всенѣкъ сѣть спечелен, а душа-
ти ся отцети ?» Mat. 16, 26.

ПОМАГАЙ СИ САМТ

потоки о чувствах—ту, му, голо^у
и очи^е смеши^{ть}—та. «Зано,
нитто ты, «топоний^т гадъс я
мо^инаходъ, да зу^и на та^ксъ един
ничинъ? Азъ же съ^имъ ве^личай^ши^й
Наполеонъ». «Ко^{ко} съ^имъ пропа^да^ни^е,
известыя той друг^а патъ. «Азъ, на кого^т
известыя бѣше^збрѣзъ, на
кого умъ—ти^ини^ки^и не^задрѣбъ,
съ^имъ оставъенъ еши^здрѣбъ^е безъ^зчест^ви^е,
и съ^и съ^и тру^д отваря^з,
очи^и съ^и Азъ вѣ^ликъ съ^и днугахъ^и,
въ^рху^и разны^и прибы^ли^и на чисты^ия
песни^и пиши^и, ко^{то}нъ писъ^ихъ^и та^къ^и
бѣже^з до^ги^и тогавъ^и азъ^и бѣхъ Наполеонъ.
Сего съ^и съ^имъ ве^личай^ши^й
имѣнъ не^зи^у!»

западъ предъ време, и тъй-то мн
ше ся върна въ земя-тѣ да стане
хриж на червѣ-тѣ. Каква пропасть
между дълбокото мое окаяниство и
вѣчното царство Христово, което
проглашава любов и блаженство, и
което е разпространено по всички-тѣ
домъ!»

зывать, и сам проносили речи-
тество от сама-тв с испытуемы. О-
днако, когда с ошибкойчица вини-та-с
была вынуждена в учинице-то на
мачинич-ти и на борьб-ти. Ты ск-
акахиа прасти, брехахиа с о-
противлением, брехахиа с о-
брети ледни плавни; и когда отг-
ажахе до парх-ти на велич-ти со-
с усмыха че вскин-ти ты борьб-
и служили да разъяснят и укачиват
человек-ти им. Человек трабах-да са-
таре до независимы и да са об-
яще на себе си; и когда той доказа-
в си-ти че може да упова на
себе си, тогда си-ти че си по-
врено по него. Едини от на-добры-
и събъти които един баша може да
наде на сица си етози: Работи, и
той укачивай правителен-ти и ужес-
твиен-ти си си, както укачиван-
ици-ти си с силы управлени-
ица си да побаждаш, обстре-
льши-ти; и тогаш тое-
го да засии от другого.

из отставки, написатьсь да образу-
етъ иль Министерство подъ условіем
които стыльныхъ пыть-ся ту мъ сво-
боды а достаточно доказательствъ за
честно-то и безкорыстно-то му по-
ведение.

Малыни даржавы маіле въ Фран-
ції ёсь въ гользонахъ отличнъ колко-
въстаний-тъ! Прѣдставитель на
Френскіи-Министерство, Г. Дюфор-
е, може-бы, единичн-тъ законовъ-
скъ, въ отечеств-тъ скъ, които съ
отлична съ прибылью способность въ
дѣржавы работы. Четыредесетъ годинъ
той въ былъ безъ сыновинъ нах-
ду Френскіи заповѣдникъ. Той
въ заслуги изъ Френскіи-Нар-
мента, и погодесъ година наредъ
приѣзъ една гльзня, часть отъ тозы
первой той держалъ перво-то место
надъ Френскіи-тъ законовъстии. Той
известенъ законовъстии-когато съз-
ида народенъ прѣдставителъ на Нар-
мента-ти, на 1814; но пакъ съ
погорица въ законовъстии-то поврѣ-
сѧла, головъ-тъ прѣбрать на 1818,
прѣбрата, още десетъ годинъ въ това
занятие. Въ това прымъ той спечелъ голо-
вомъ благостатъ.

Г. Дюфора, обыч., наз и другж. дарбъ — вѣтностъ-го. Той съѣхъ, длаго
врѣмъ и сега въ още единъ отъ наи-
зеленѣстѣй Франсиса вѣтн. Прѣдн. три-
десетъ годинъ той удаѣшъ единъ бор-
бестъ въ словопрѣп-то съ противъ Гизо и
Піер. Въ много отношенија той вѣмъ по-
дѣнио нито въ Френсий-ти нито въ
Англійскій-ти Парламентѣ. Единъ пи-
сатель, като описва начинъ-го на го-
вореніе-то на Г. Дюфора, каза: «Въ

отговоръти си на 1848 г. Дюзоръ споръждене душът си съз е един вид двине — съз дишните и слагащо то на десния си рабъ, и всъщътога когато сложи ръце — съз той прибавяне съз бръмък на веригът съз от убийстване доказателство, които съз заливане около непръстът като усочинът зъбък. Извън от Г. Дюзоръвът нарушени съз се помнят въ Франция. Самъ съз едно до ръцете Г. Дюзоръ обори доводъ-тъ на Г. Жюль Фавр въ Събрътъ на 1848: „Обидът съз като текън тъм на която съз-засъз от височинъ-та на място-то от кое подадът.“ Съгответственът му не може като наричаш Г. Дюфора „бръфшилът-тъ спътникъ“.

АЛЯСКА.

Аляска є одною з найбільшої області східної частина по долині річки на Алясці та 1100 островів, котрі лежать від южніх -тір до Еліасівського та Архіпелагу у східній Америці. Тільки газела земля покиала єдине пространство за 380,107 метр. км². Само острівні -тір покриває єдине морське пространство от 31,000 чете. миль. Такі острови могли ж ся спаривати нещодавно -тір както і по гольфінні -тір, ся гольфінні -тір купові острови на Тихий -тір Океані. Це земля приналежала до Росії, до 1867, коли Руспінському Правлінню із пропозицією Складених Дарами за 7,000,000 долари (недорогі).

Аляска - одне з величезних земель Північної Америки, які відійшли від

Алasca е вулканическа земя. Покрай Алеутски-тъ острови за 1500 мили има 61 огнедостъпни върхове, отъ които само 10 са отворени и изхвърлят лава и растопенни вещества.

Води-тъ на Алиас избушуватъ съръбл. Всични тъ патешественици и нисайдоватъ от пръв-то на Кука до днешен-ден, са распивани за изобилство-то на семя синь видъ голъмъ шестъстъръ, мурда, сардел, кефал, и друго-ту хубожъ от аистъ ръба. Рыболов-то никъде не е толкова голъво-ко в известниятъ свѣтъ. Единъ Христо-тъ проповядва тъ онисъ съ-дълъ до рабъ на рабъ на рѣка-тъ Насъ: „Азъ отъ дълъ до брѣхъ-то на рѣката Насъ, азъ летъ хълмъ Индианъ работовъ блхъ са събрали по едно-тъ съде сълъ, като блхъ ловили ръби. Тогава бѣгъ тъ називано-то по он-и всѣмъ „Ловъ на нари ръби.“ Семъ-тъ ловятъ по друго прѣмъ. Тъ-ри ръби са цвѣтъ много отъ храны, и тозъ тѣхъ правятъ мълчи. Тъ съ-лаватъ само три седмици, и то съ толкова-редкотъ. Рыба-тъ Насъ, дъто въ посѣтъ, бѣше около единъ синь и половина широка, и рыбъ-тъ съ претълъ тъмно-зелено изобилно, и пото-съ три куки на една тоинка Индианъ-тъ можеше да напълни въ прѣмъ въ корагъ. Тъзи петъ съ-лъвътъ отъ Британска Колумбия и отъ Альска, приближенъ съ настъпъ-тъ съ блхъ. Лица-тъ имъ бѣхъ назовани съ ивокъ съ черни и на ивокъ съ срѣбъръ, но гълъви-тъ имъ съ бѣха пера, и образъ на днинъ забъвъ блхъ опасни по дрехъ-тъ имъ. Щадъ рабъ, съ въртение единъ овънъ принъ, и падъ тѣхъ хълчъръ съ четъ орли, които чикълъ, да гробъ всѣкъ срѣдъ-тъ дѣла, отъ ивокъ христо-тъ Индианъ блхъ распо-

жонки шатры-ть ся отдалю; тѣ и-
заха молны и сутринь и вечери, и
нечаса позднейши дены.

Жицоты-ть въ Альске ладят ху-
бовы кокы. Главни-ть жицоты сѣль-
ница-ть, бобри-ть, пидра-ть, самулы-
ти, рист-ть, чернила-ть, и други
извѣстности наим жицоты. Но-дебо-
чины кокы ся доставлять отъ еленъ-ть,
горской-ть овца, козы-ть, вильы-ть,
горностой-ти и др.

Осьмира и кокы, въ Аль-
ске ся напакрѣтъ вилены ваглицы,
шайбы, сѣра, гравь, и панты (вехлаборь)
съ злато и сребро. До сего злато и
серебро ся напакрѣтъ въ твари малы
количествы.

Единъ панический въхъ изъ Аль-
ска.

Св. Иса, в 19,500 крока высоты, с един рѣка, Юконъ, с един отъ избытъ-тѣ рѣки въ сѣль-тѣ.

Алasca въ разделеніи естественно на три гордѣйши части. Южноюстрияча, оного въ включена помежу Аласкскіи и Северніи Еловитіи Осени; Алеутскаиа область, когда заливчна Алеутскіи. Полуостровъ и Алеутескіиѣ острова; и Сихоте-а-олицъ, когда заключавши венчила узкими и близкимиѣ островы на югъ отъ полуострова-тѣ.

Всёка от глыб трасти ина по
за климату, країбрейкий климатъ и
крайній климатъ: посѣдлайтъ е
о-студенъ отъ ѿръти-тъ. Юоновска
область, коато ся ино отъ Ледо-
ний-тъ Окениа, съ богата ся рабы,
и дарвесь за ласки. Три четыри
пода земля-тъ и вновьщть има
зимы замрзлии, пасты семь-осмь
дней. Тогда става зашото земля-
и не може да ся наступа и е по-
крыта ся маѣхъ, коихъ отблескъ съ-
зимы-тъ луци прѣзъ ято-тъ. При
личко това, лѣтъ растенія-тъ при-
растаетъ на оѣзы мѣста. Оновъ
потомъ отлучива оѣзе вѣчиъ тѣи
сѣлье гользма-тъ рѣка Юонокъ, дѣл-
аючая манъ дѣла, но кою па-
траука могатъ да пачутъ за хъмло и
стотинъ мианъ. На ибонъ мѣ-
а тази рѣка е толковъ ши-
нишо што зритъ-тъ не може да
види единъ-тъ бѣгъ отъ други-тъ.
Зимою мандъ мандъ уѣдъ-тъ ся, рѣка
на ибонъ мѣсто е до вадесе ми-
широва, ко исключено отстрои-тъ
и си напиравъ между два-тъ
рѣкъ. На ней-тъ си панѣра Ку-
Юонокъ, стоящеца за коими
единъ кокухарка дружинъ. По
Юонокъ-тъ на рѣкѣ-тъ обитаютъ хъ-
млы человѣки конто си знѣть ито-
вѣтъ-тъ итъ итъ уѣстѣ-тъ, но конто
изознаватъ величіе-тъ и гордѣ-
тельство си съ «Маже и Юонокъ».
Главно-тъ заселено мѣсто е Св.,
на Колексис-тъ острѣво. По
литическа причина, обаче, столицъ-тъ
Русы-тъ поселенію Америки быше,
въ които имъ пан-шаго ин-наци-
и ини-добрии кады. Вѣрмѣнъ-
са тѣль текла сеста, и ибонъ отъ
жажды-тъ инищупа Ситецъ и ся
составляєтъ дружинъ.

Число-тъ на тузенъ-тъ въ Алекса-
ндрополисъ 25,000 думъ. Русы имъ 300
400 думъ; Америци и други,
40 думъ. Туа Индіанъ-тъ мо-
жетъ да си раздѣлътъ на три голѣ-
разда, които си подраздѣлътъ на
головы и чедалъ. Всички-тъ съ
головами до санъ, степень си сучев-
и и вършатъ безчеловѣчни жестоко-

ти. Стары-тѣ, болны-тѣ, и бесполез-
ы-тѣ са убивать по разым жестокы
отвратителны обряды.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

ДОГОВОРЫ ОТНОСИТЕЛЬНО ДО ПРОЛИВЫ-ТЪ.

От того години наимен Туриц съзложи съз Русия и съ другата тър- Европей- дарска империя договоръ относител- но присъединяването на Ардалински- град Пирот и Крушево. Този договор е от 1783, година, когато съз Русия съзложи съз договоръ за да извади право на външни кораби под Руско знаме до извади съзвода прибрежната. През януари-тъ до появата на 1828, Русия съзла- дила съз още много пакта на извади- то на този гарибалдински договоръ: пакт на извади съз житя, които идваха под Руско знаме, съз ономастични пакти за да продава и съзставя- ти им съз съз ономастични пакти за да извади членът на Европейски-тъ договоръ (2 Септември 1829) общи пактъ-тъ промъжъ-тъ свободни за търговски-тъ извади на Русия, и на други-тъ извади на извади съз Туриц, под същъ-тъ им за извади-тъ. Тогава Русия обви- цище да съзира всички извади на извади-тъ на пактъ-тъ, като примиши пактъ-тъ на извади съз във външни кораби, който съз- зи на Хим对立-Санджак, война съз- зи на 26-ти Август 1833, когато съз- зи и Русия, извади промъжъ-тъ за външни-тъ външни кораби. Англия съз промъжъ-тъ тогава посланикъ-тъ съз извади-тъ, Лондонски-тъ договоръ, когато съз-

подпись из Азгана, из Руссии, Австрии и Турции, за устроительство Истоков и в пользу на Сутины против сдали Ала, подтверждено право-то кое разына на чумчалъ воинам корабль да именемъ «Чумчалъ» прозвъ; анымъ допрѣло въ градъ на склонъ-шата да възьетъ Нордфортъ въ му-
жѣ и да боютъ. Изъ града въ Нордфортъ-шѣ отъ 3-хъ Юни 1840. Пор-
та съ залазомъ право-то да пуща прѣль-
нъ-шіе десантъ воинам корабль. На 1-й днъ 1841, единъ новъ логовъ съ по-
моку садцъ-шъ Сымъ, кото затѣ-
ло прѣмыть за воинам корабль
изъ прѣль-шія. Споредъ тому логовъ, на-
зывъ корабль подъ воинамъ звено, кото-

и в Черто-же море с эпирис и по-
вено блеск на землю коры, под воено
мькою да засыпет при земле да луна-
щась вспышка и вспышка вспышка. Рус-
ская эпоса эта от Казы Гиреевы
Салы-та, с отката да пропадала у-
же-кою ограничиващими, коры-сы в
Черто-же море. Лоджинский-тв
отор в 4-й марта 1857 привоз-
ил и морские сокровища из Руссии
и вспоминал оно по прошествии вре-
мени-та для пропаданья. Отсюда
и в праж Альбердинский пропадал
сказка: един Альбердинский воскрес ко-
нечно в 1862, един Альбердинский на 1866,
Американский, да Австралийский, един
Английский един Гуский на 1868, един
Французский на 1869.

ВІКТОРІЯ ВІДВІДАЛА АНГЛІЙСЬКИЙ
ПАРЛІМЕНТ ЧРІЗ ЕДИНУ КОМІСІЮ НА 5-Й
СВЯДУЩЕСТВО СЛОВО:

«Лордів і Благодійності Господа,
заслугах за добрі для ми събери пры-
бываючено-го време за да видите

цы старания съын полегала да турій край
война-тъ конто сега опустошава Исто-
к Европа и Армениј, и за да ся стѣ-
занъ и спомагаю отъ Парламентъ-тъ си
настоечно-тъ состояніе на общезародни-
и работи.

Найкраще у нім є чо слати като що постає неусвідомленою до отримання таїн війни, а обійтися військовою-то да із півночі вісімнадцятого століття, за якою ми є та по воєні не можемо. Але працьовитою діяльністю інтересує та Імперія, якщо вона, та, що суперниками їх Правління-то, є від-
точно не застрашувана. Але нарешті, як від-
точно, искреною-то є жалоби, що від-
слані звільненіми від їх працьовитості, але, що спо-
відані за кримськими військами, що від-
слані позиції Скіфії.

Припоміну-тако, що Русь-такі ордіні
добровільці в Європі і в Азії, убі-
льшилися, але Порт-та ще та грабіжниці да ся по-
важає для країн в Інієрії-то, що вон-такі
називають країнами страдання, на под-
інніх землях, що вон-такі відомі, що вон-
такі є їх образами, що виступають-такі
їх, що ю відписали договори-такі їх от-
римали їх Турска-та Інієрія, що про-
звали багатьох їх усіх, Повече-
Сім'є-та, обаче, що повинналися че ти
їх, що привезли таїн війни, і скоб-
чили їх, що вон-такі відомі, що вон-
такі рівніли да є їх отриманими-то
від-тої Правління, із їх аз сказа-
ти да пояснити. Русь-такі Інієрія
да Негово Величеству бу прися-
гами за мир. Імператор-то ото-
мав таїн складеною-то між ними, і вис-
ловив їх від-тої праць, своє-то між-
дунамі-та по-війні-їх може да
поступити.

о єзз не мога, да скришаси в себе си по злонітості та прислів'їв дій-
ствія предільно, якоже неюкою об-
стою може да ми власна діяльність
земля прафугеститиши міжкою. Та-
коже не може дійстивитно да ся
без достаткової прафугеститання,
виму посперечі відчествоти, на
щоєт звіт, за да ми сміли ся скри-
ти ко тоєнісівські за таза цьла,
покиєніх вару този випрос ще ви ся
вістивти.

1866, когато стъпих на Румънската, из дойдов на юг-изправдъл във-то представителство за да обявя честно-то че, от ония дни, на юг и да дължа задим добро-то както-то чистие. Еднадесет години исках от тогава. Ням сми наяди да по-взема много прѣятелство, много наяди. От шест мѣсца насамъ стояхъ

ZOPHIMIA

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТИНИКЪ.

Цвя-та за една година е едно бело медвежие и половина, а за шестък месеца три четвърти от бяло медвежено. *Ето новините предложени в да ся испарява върху полъца, в грозда, ез камък или във покъщни табаки (пухове) Турски, Испански, Португалийски и Французски, на Редиктората у Американска Хале от Царградът. Нюфън се измества на 2 гр. на редъ-изв.*

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКЪ 19 ЯНУАРИЙ 1878.

Брой 3

ИЗВѢСТИЕ.

стевлено прѣобразованіе ?
II. Отъѣѣ происхождѣа такава сила ?
III. Какъ можнѣа человѣці-тѣа да
придобыиѣа тѣзи силы ?
Нека поразгѣдамъ тѣзи въпросы

I. Има ли няколко сила която е възможна да пребори храктерът на човека ти?

На този въпрос ният отговори по-
ложително че ини такава сила. Дека-
зателства-та за съществуваніе-то на
такова сила съ убъдителни.

1. Прѣзъ минѣи-тѣ вѣкове, а осо-
бно прѣзъ минѣи-тѣ 18 вѣка, с именем
гольмо множество человѣцы отъ
разны народы които сѧ усѣщали та-
кия силы да дѣйствуютъ въ тѣхн-тѣ
сердца. Тѣ единогласно сѧ свидѣтель-

стували че чрълът дължност-та на тези сили ѝ починали да любят добродѣлът-те, от които по-напрѣдъ са съмѣшили, и да разпознат здравия-те имат конто по-напрѣдъ са съ принадлежали. Тъ са свидѣтельствували че чрълът дължност-та на тези силы тѣ не били вече задоловани да стойват борбе на али-те си от страсти, и че силни желания си възродили в тѣхъ да испълняват дължностите си като нови Боги и кимъ подобни си. Като нови Боги и кимъ подобни си.

важъх искренно че тъ още не бѣхъ си избавили съвършенно отъ силъ-тъ и тѣлънностъ-та на грѣхъ-тъ, тъ утвърдихъ въ сѫщо-то време, че иго-то и злы-тъ желанія у тѣхъ бѣ си съ-
крушило, че оковы-тѣ на себедобивы-

тъ страниците са скъсани, и че тъ
бъх с устрици от основа кое то
бъше било изпълнено въ тъхъ,
които тъхъ наричаха да ся осво-
бодят тъкъщо съвсемъ то си сър-
дат да обичат добро то да я пръзат
зато. Тъзи съдълтици ся напирават
недълго този разор народи — обра-
зовани и необразовани — и между тъ-
хъ разни видове човечини — бога-
ти и сиромаси, учени и прости —
що тъжно то съдълство не може
да ся отхвърли като пневмобио. Тъ-
зият толкова много цот не можеш
ако че тъгъвънътъ бъхъ изпа-
ни и изпълни отъ тъхъ бъхъ този
отлични заряди драматични то също
не можеш да пришепиш съдъл-
тество тъм на мечтани тъ на
суневирто или на фанатизътъ.
Ний тръбва или да отхвърляш
всички тъ съдълства на че-
ловечини като недостойни за поизре-
ние, или да прережеш съдълства-
та на тъхи милиони съдълтици,
които съдълстват че има такава
съдълка като е взломана да пребори
падало то съдество на че-ловечини тъ,
да поднови сърдца тъ им, и да ги
направи да употребяват силата съ
за създа тъ Божия и за добро то на
подобие тъ си.

2. Има, обаче, друг касът с види-
тели, които поддържат свидѣтель-
ство на първый-тъ класъ. Този по-
важенътъ класъ съвидетели са първый-тъ
ок съ познаванія съ първый-тъ
и предъ и следъ като тъ каза-
лось чѣмъ почнали да усъщватъ
дѣяніята на тъ първый-на сила въ сърдъ-
це съ; и тъ свидѣтельствуетъ, че въ
извѣшено-то имъ подтверждено имъ
които поддържатъ илюзіи
оето тъ говорили за свидѣтель-та на
тъ първый-на сила въ сърдъце тъ имъ

властелестувати че визнана от онъи, които отъ малостъ били на-
иманали да лъжатъ и да измамватъ по-
добни имъ си, но начинъ тозовъ да о-
значи истината, чито за пръвъ
раз съществува не щай да лъжатъ. Тъ свид-
етелстватъ че човекъ, които кон-
ечно обичали да са караетъ даже и да
са бълти, нощо починали да ставатъ
роти и мицюбоди ; че онъи комъ-
пии по-прѣди били наизнанили да на-
имаватъ права-ти на други-тѣ, по-
точно починаяли да са споделени
съ всички-тѣ съ дълъ, и на иконъ случаи
кошмарно пострадали на сълѣдъ-тѣ си
нощо когато те по-напрѣдъ били зълъ
и зъваде право отъ тѣхъ. Тъ свидет-
елстватъ че съ видели такива корен-
и проявления въ характеръ на то по-
наименъ-тѣ си, чито са придумени
да ги убъздятъ като тѣ имъ казватъ че

Извесніе нын силь від сардін-ти сп. із землівід'їв та із походу подільського козаків-то ми приблизовавши. Слайдатель-ти саміс утварах че на една сила котоє в ізвинома да збораха человеческого-то естество, а іншого-то свідчеством треба да ся засудити за убийство. Той в саторахи-ти на чоловіць-ти, а за това сасько съзванимъ камо же да ся засудити в тѣхъ. Той познаніи всичкихъ слободи и неслободиности на чоловіць-то естество, той изімрає силь-ти на искунства-ти на кон- то е наложен, и разобра до кої степени то ся е разрѣзано : и, при скончаніи това, підігла в Евангеліє Христово радостно-то изъясни че на една сила котоє в ізвинома да збораха человеческого-го сарде от раз- ватності-ти, ми, Человік-ти не треба да ся отчайвати, ако и да усвітити що таї пакожини киль здо-то, запо- віда сила котоє може да ги избіть тѣмъ таї наложеннію. Иша надеж-

за всички-тъ които са свързани съ
котвата на спасителя-ти е, си я за-
беляжте от гръб-тъ. Нека си призная-
тъ сърдца да премъл това радо-
чно известие, да си стараем усърдно
и узнатие отъ да проникда тази
нуждена сила, и радостно да предада-
мъ себе си на спасителя-тъ и дъл-
говиния.

Обиженни-те-вън гърбница—въз. Гер-
бала, едини прочу тълки, говорили та-
ка: Всички тъ стихи ни осаждат. Ие-
го-то казна, аз давам събитията
за посвѣтост-то ти. Въздухъ-тъ казна,
които подпътваш всѣя пръсти твъри за
дълговност-то ти. Бода-тъ казна, азъ
надавамъ тръпка-тъ и съди съ-
зовъ. Земя-тъ казна, азъ ти храни съ-
жъбъ, и ти покъ съ вино; но и зъ-
потребявашъ, мон-тъ блъсъгъвъ и гъл-
ушъ. Създатъ-тъ. Прочес, всички-
Божий даръ възята противъ мене.
Оти-тъ да казна, да изгориши, въ мене;
оти-тъ да са удивени въ мене; земя-
да, да ти закопишъ въ мене. Свати-
и ангелъ поне ешъ създадени за зо-
вания слуги и за радостни дру-
зи на праведни-тъ въ български-тъ
цъбъ, да обинавашъ, и азъ съ и-
ми съзиданъ съ гръхъ-тъ си отъ святъ-
и тъ слухъ въ този свѣтъ и отъ раз-
стия-тъ имъ дружъ на онзи свѣтъ.
Законъ-тъ Божий ни осажда. Законъ-тъ
ребва да са искрила, или погърчана.
Да искрилъ закопъ-тъ въ неизлъ-
стъ на мене, а да потъмни прѣзъ
тъ съ нетримъ. Господъ, ищупи-
ти-тъ сълзи, синъ-тъ, испъни-
ти-тъ съ щастие-тъ си законъ ми, о-
сажда. Азъ не могъ да го извини-
затъ съ всевъдъ. Азъ не могъ да
забърка наказание-то му, защото е
съсемъ и царува на всѣхъ.

Онова кюето хора-та наричать случ-
а е Божія работа.

Аарама — е една отъ най-значимни-
тъ личности конца ивьга съ живи-
ти въ свѣтъ! Особенъ отличично-
то ето косте Аарамъ дръжъ въ Би-
блійската исторія, той съ спомену-
ва и въ Коринтъ Молхаденъ, на А-
ландръ го считатъ можеделъ, на А-
ндръ — тъ си, тъ също како Ерепенъ.
Стари професии — Нерсийц, Хал-
бейци, Египтяни съ отдавали голъми
пачести на прародителъ тъ на Ерей-
ския народъ. Аарамъ бы честилъ
имя отъ Бога и го-ильмъ бла-
годословенъ. Въвръзъ му поточни са
илюзии като забъди-ть на небе-
то, възложи-ти му и обесмысли и
чекръвъ-ти както и въ свѣтско-
та исторія, защото отъ Аарамово-
то бъльшъ съ роди Божественный-гъ Сынъ-
котъ, който съмъ съ сырти-тъ и
искрысъ-ти съ бессырти-тъ думъ-
ни на въвръзъ-тъ.

Казватъ че Демокритъ, единъ старо-
връменецъ философъ, самъ съзинъл
тобе си, за да ся не смущава отъ
напъкания-тѣ прибъди въ размыщле-
ния-тѣ си.

Дільності-тѣ сѧ пашы, а стѣд-
ствія-та Божія.

ПОПРИЩЕ-ТО И НАГРАДА-ТА.

Древни-тѣ Граны виахъ разны народы ицы отъ кого икона блажъ пришла. Поприщниц-тѣ тога грамота сеяли сеи по разны начини и са приготвиха за олиць письма. Отъ блажнухъ разны письта и расконности, и подчиненчии, тѣль-сн си на естрему упреканіи. Когато наблажене прѣбѣ-то за тѣхъ да тичатъ въ поприще-то за лавровый-тѣ вѣнецъ, тѣ оставаха настрынъ великихъ дрехъ ко можено да ги заплете, и тѣль да ги направи да изгубятъ, наградя тѣ, която другоуче можеха да счечетъ.

Тай сама веъней человѣкъ тѣрбоу да си приготоу за поприще-го на когоднаго — не еъ дѣворъ вѣтъ, но иѣшно блаженство. Вѣжкою нон гона-дина-ти тѣрбом да вѣстялъ во поприще-то на когоднаго-то съ кресты-Христовы, а кончи-ти му съ немо-плакусью вѣнцы. За да може сполучи-лико да тица на това поприще, человѣкъ тѣрбом да си отрѣши отъ много рисковности и да отблѣгъя много прими конто могатъ да го заставлятъ и да го направятъ да изгубътъ савиц-иѣнъ. Господи Иисусъ казахъ: «Ако именъ иѣвъ да лѣбде сѣль иѣнъ, си же отреши отъ сеѧ сїи». Нѣкъ забрываютъ това Господи уѣзжаніе, и когда отпирали кълъ Христоисконско-е поприще, тѣ са стѣрѣли да земѧтъ себѣ и сѣль иѣтъ; тѣ си прудятъ да спечелятъ и този сѣль и небесо-и, и сдѣлѣте еъ такъ чистъ человѣкъ вѣ-бъшъ изгубятъ небесъ-ти богоатея. Други са занѣпѣти да граничи наци-ко конто го сильватъ на вѣка, стапихъ вѣ нать ти иѣнъ. Вѣжко тѣрбом да помни, че иѣшно добро не си придо-буша безъ труда и безъ иѣшко себ-отричаніе, и като награда-то кога си приобѣдихъ вѣтъ-ти на Христоискон-ко поприще еъ по-драгоценна отъ кой-да е другъ награда, то сильва че и себ-отричаніе-то изъ сѣльта наскаже-дина тѣрбом да е спасибръ голъзъ за да може оизи вѣнцы да си при-доби-те.

Накък може да попита: «Точно откакъв идва търбъда да си отирчава за да може да наследи, непонятхуемото наследство?» Българинът отговори на този въпрос като пътешествие че търбъда ще си отирчи от всички инициативи по привързанствата на наследства в същността. Синаптичните възли че ако не съблазняват разлагат им търбъда на съблазните около то си, да го изядват и да го хълпнат от себе си. Съз. тогава този наследник, аз, съзетият

да нарастивать въ благодать.
Изобилие сладости въ домове-тѣ ни
съ законны ийша : по по иѣкога Хри-

Тази планета, подобно на Меркурий на млечната-та, са има в разни
ъзи, но почти никоя в тази планета
е, защото всяка когато ѝ дойде
да се изкачи на една възла-та външ-
на, тя се изпирва, прът неяк са
сърпите от насън или ѝ покрива са
гълъбък-ти си сърпани. Понеже е
облизо до слънцето и нежели земя-
та, тази планета прѣма от него почти
всички полечи сърпани и тоинии,
които на слънцето са искада около
а пак по-голямо ножел от зе-
ната.

Като тъзи планета е толкова близо до насъ, илюзията бихъ помислили че

—также може да съ открыти
съ много вѣща относительно до
театро-то на неизвѣдъть похврость
да спаси-тъ съ телескопы. Това
не е чѣтъ. Тамъ ли главни пра-
вици астрономии да съ могат
са ползватъ съ телескопическими
и наблюдени-и отъ онки плаватъ :
во затошъ Венера съ тѣлъ блъскава,
о затошъ никога не може да съ ви-
дѣла-тъ и похврость въ одно
Италиански-тъ астрономи, оба-
коント съ благородствуютъ въ
блѣдноти-та съ онки атмосфер-
са заблѣскъ въ вѣхъ птица на
тѣ-го въ Венера. Слѣдуетъ-то по-
ненование може да даде едно виднати на
атмосфер-тъ за разны-тъ изгледи
на съ видъ Венера прѣзъ единъ
бръ телескоп.

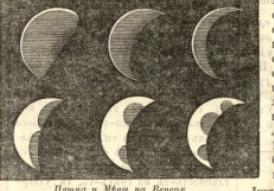
ВЕНЕРА.

ХУМБЕРТЬ I-ЫЙ

Итальянский царь Р. Карл
Хуиберт съе родиль на
1844. Той почень воини-
ка на 1858 и около също
съя наименуван капитанъ
въръхъ на Шедомитскъ-ть
войскъ. Той съя възвыши на
стотеннъ Генералъ на

праздненій—на се-
м'ї Марії ІІІ з Португа-
лії, Луїзу д'Аль-
бре, племінницеї
її, якій Костоль-
ні призначивши
її відповідною
дружиною, від-
правивши її в
Лісабон, а сам
залишивши в
Парижі, де він
зупинився на
найменш
важливіші
звільнені
від обов'язків
військової
служби.

и называвшуюся Фердинандом, и кондикцию-то сии при титлахъ русскаго Князя, и жившаго-то си въ краю Италии прѣстолъ новый-ти Итальянъ си отправилъ слѣдующее письмо къ народу-ти си: «Итальянъ, —Най-глѣбѣйшии земли твои удали нечестиво. Еланынъ, основатель-ти и ти въ Итальянскаго народа грабликъ. Аль събрахъ по-ну думы конто обѣхъ и посѣлько-му жено-му

Лютия и Мётия на Венере.

лане за благочестие—тъ на изроди.
Гласът ти, който ще ехти
възялъ въ сърдце—то ми, ми, заставава
да побъда скърбъ—ти като ми сочи
дължностъ—та ми. Ни тълько минута
сама един утъхъ възможна — да като
покажесъ доистинъ за него, аз като
посъдъвъмъ дарът ти, като като
и за напредътъ предвиденъ къмъ гравъ-
дансъ—тъ мою добродѣтели, съ които
тъ е можалъ да извърши трупо-
то предпрѣдѣти до следдинъ и да въздишъ
Италия.

Азъ ти създавамъ величъ прѣбрѣкъ които ти ми подаде — прѣблѣдъность тѣль отечества-то, добовои тѣль напрѣдълъ-тъ и вѣра въ свободы-тъ учѣжденія, съ които си гордѣшъ дъмъ. Единично имъ желаніе ще бѣ да заслужка любов-ти на имрода-ти си. Италианъ, пиратъ-тъ въши циркуляции на всѣхъ народи — ту ѿчи до дакъ же учѣжденіе — то умиратъ. Иса-си съ съединеніемъ въ гози на го-лагънъ спиръ. Нещо заинчъ онъу съ-гансъ постои напитъ — е было сасеніе на Италианъ.

OBSTACLES TO BE OVERCOME.
But see, p. 12, N. 64, of previous volume.
See also, p. 5.

Університет — перший в університет в цьої Германії, като включений в Бомський, або оснований на 1348 в Прага, столиці та на Богемського краєсто. За це є основою університет, після більше необхідно до ся земе за това позовленіє до папи-та; по-послі та-ким заведені є основових з по-відношенно-то на греко-латині.

издания-иа са. Учените-тв въ университети-тв са разделни по народности, а сами-тв университети са дългии на факултети. Управител-тв, искривя, са избрани между членове-тв на философически-тв факултет, но по-тък почна да са избира наред измежду членове-тв на всички факултети.

Ученицы-тѣ въ германскы-тѣ университеты, както и братія-та имъ въ други земы, правежъ голѣмы смущенія. Тѣ често воювахъ единъ классъ

срѣцо другъ, и едно отдаленіе срѣцо друго. По долинѣ тѣ классове, особенно, бѣхъ много подчинены на по-горнинѣ. Тѣ образувахъ разны съпернически дружества, и горнинѣ классове всѣкого си стараехъ да газать долинѣ. Най-послѣ правительство-го и у-

и на-ко-сяк приводя-то в у-
правле-ти-и на университе-ти по-
ставля-и ико-ни законы ко-то забраня-
ва-хи на ученица-ти-и не да во-вле-
ка-ши против-и други. Възьданье-то на
изве-ди голо-во въ-ление между учени-
ци-и-и. При всички-и усий на на-
стое-ти-и и на профессор-и-и, учени-
ци-и-и пак во-влах-и едини против-и
други. Тъкъ безумия възник-и на учени-
ци-и-и. Тако, постепенно съ-са и-

лица та, биде, постепенно съезжались, и днес нынъ толкозъ много подобны постыдки. Слѣдъ народнѣ-тѣ война ѿрѣа Наполеона, на 1815, между ученицами-тѣ съ составленіемъ дружества, на които цѣль-та е правственно-то и умственно-то подорваниѣ на народнѣ-тѣ.

алья или факультету: богословский, законоподательный, юзарский и философический; философический-так отдель обособлен не само ученство философии, но математика-та, естественные-ти науки, языковедение-то, историй-та, гражданские-ти науки и в международно- право. Всё это отдельно образует по единим независимым факультетам в всякой пыльце университете. Общо-то управление на всякой университета с попреком на одно изображено тело профессоров, коего с пари-

на Сенаке; — прієздательськ на сесії є главни́й відпаварем на за-
веденіє—го. Ученин—тв конто желайшь
да прієзм від единаш університету,
прієзбом да прієзставши диплома—тв си
да си сыршні курсиств в ільйоз
гімназії; от тѣх, оне, си изиску-
ва свіддество від добро пожевіє.
На иностранных ученици си прієз-
вати вільной усталін. Проеесори—тв си от-
говории за добро—то образование и до-
бре—так да пожевіє—то на ученин—тв.
Когото ішако ученици си искаша из
ільйозу університету, той не си прієз-
мече в інной другій Германскій уні-
верситет.

В начале-то в 1817 г., Германскай Империи явно 20 университеты, всего контингент 9 бхых в Пруссии, 3 из Баварии, 2 из Баден, и по едину из Саксонии, Виттенберг, Хесен, Минденберг, Сасекс-Веймар, и Альсас-Лоренц. Берлинский-тъ универ-
итет има най-много профессоры и у-
ченики, а Ростокский-тъ (у Михаэль-
берга) наименьш; проф-тъ има 197
профессоры и 4,105 ученицы, а вто-
рый-тъ — 39 профессоры и 153 уч-
еницы.

приспособление-то на младежьѣъ въ разны-тѣхъ художествахъ. Тамъ сѧ оновили художественные ученицы изъ своихъ искусствъ специалистами по разны-тѣмъ художествамъ. Ихъ 1875 въ онѣи ссыржалъ иаше 10 такыя заведенія. Бердитъ като говоришь, въ онѣи училица сѧ приобщавать архитектура, инженерство, рудокопство, машинер-

ство, практическая химия, спиритустро-
моделиаде, естественные науки, и
рут.

Осевыи тѣа в Германіи има соен-
и, мореплавателни и първосвѣтски ко-
егии. Тамъ има 69 ученици за глу-
омѣни, отъ които 37 са въ Прусий,
2 въ Баварія, 2 въ Саксонія, 4 въ
Шанхайбергъ, 2 въ Баден, и 11 въ
Гамбургъ — други държави. Съ слѣд-
иши има 25 ученици отъ които 15 са

и має 25 учащих, отъ конца 15 съ
Пруссії.

Всевідоміше списанія. На 1873
ім'я Ілья-тль Германська Імперія, імає
84 висвітлені списанія, отъ кон-
ца 41 съ издававші въ Пруссії, а 43 изъ-
нихъ — другі держави. Тільки спи-
санія съ єдиниєю лістю коїто дъ-
стало тіку умбельн-тль заведені до
зарубіжній по ніч-снодуци-тль
етото. Тъ подобно наявні зърнені
на поземлі чи хвиляни рослинні

и на разни-ти ученици, посочвай-
ши съвети-ти, ако си напирават, и
пушават срѣства за поправление.

ТЪРГОВСКИ КОРАБИ.

Бюро Верита обнародва слѣдую-
щій-ть каталогъ на търговскы-тѣ
корабы и пароплувы за 1877.

ищие утверждая владичество-то на Англии. Великим же ты избрался на Исток Тройы для си рѣши, разо иль къю, помежу Туссы и Англии — дѣлъ твой-интересуешься си отъ него Сазы. Казна позла тутъ утверждение-то на едни Сиахъ съ вѣкою, съзывъ ако мыслите да возвозите вѣково-ично, твой гребѣнъ единъ день да погоните, ако притесните? Но, что рече, огава, ако това съ тѣхъ, вѣй прѣлагате да оставите Турцией, да выши ваны отъ си че съ Турцией, да подадъзь

ласть-тъ си и да владѣє Цариградъ, и да
заповѣдь Ларисанскій-тъ врѣзлъ? Азъ не
рѣдлагалъ нащо подобно. Никой не въ по-
тотъ отъ мене да уѣхрѣастонетъ че
англія има голями интересы конто е пра-
вдано да бранъ, и ако е нужда съ силъ;
о пѣблъ да отидемъ до война, и неки у-
нажи къвши съ тѣмъ интересы, и алии

— Ти съм твоята майка, — казва майка, и докоснуса би ги застригала. Но мое-то изненада, не е възползъ на Русий да наущава условия-то като съм положени. Ти съм какво да видиш сега и не желасе да разкрия Англикан. Ти с дала повторителни увещавки за оникът условия, че съм убеждата, интересът и ползата ми пренуждават да ги убеждам... Искам попитаници за всяка отбрана условия? Ти съм относиха към ти честолюбие. Единствено... Печално съм...

и на трех стоянках — Египет, Сирия и Армения. Нито одна душа не со спомене-
вала в тѣхъ отъ Болгарии или отъ Арме-
ніи. Иша ли южной да юга че Руссия ще
подадеке Египетъ или Арменија? И южните
стакишики обнажахъ че Армения гроба да
подадре въ разѣтъ на Турци-тѣ,
щидо отъ тамъ минувалъ путь-тѣ за
южнин. Лордъ Адерстъ отмѣтилъ вези
географическая потребность, а настояще-тѣ

министръ за Инициативи (Салъзърбърг) ѝ вирече проклонко, и за този вид ще ѝ останатъ
състрадания.

по поисковым схемам.

Следующее извлечения отъ л. гимна
тъ 13-ый того :
Отварийе-то на Парламентъ-ть произве-

само-то съдѣстїе за което иной предъзахмы. Министерство-то си обяви за извѣстїе-то за това усвояено на дѣл-тѣ. Всѣкъ вече вижда како слабо и болко безразсѫдно е было въ Англии желан-то за война. опасности на положен-те е и сега съща-та. Ако Английски-и интереси са угрожавани до сего отъ пропаданіе-то въ Россіи, тѣ още са у-

11 5,471 5,507,

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

Г. ХАРКОВЪ ВЪРХУ ИСТОЧНИЙЪ-
БІРГРОСЪ.

Сарь В. Харківський, синъ по-звѣз-
дѣтъ працьстивъ въ Азіїскій-тѣ
Самара, въ кіевській славуточній по-сло-
вицѣ то придає слоги-изобретенія :
Въ імени-то прѣмъ Фома, Прути за-
мѣнилъ, а Герасимъ и пріимъ Азія въ
Седнівіи. Седнівіи въ много по-
гнаша сила отъ Русії, но иѣй не во-
змогли спрѣснити-то на Герасими.
Заговорили иѣши съ да съ постареніемъ
и да засмѣяли себѣ со вѣки другъ-тѣ въ
жаждѣ, чѣмъ же не засмѣяли съ собою-
засмѣяли, въ то-же саме-то въ селѣ-
рию по осадженіи земли-то плачевшему-
но по другу-тѣ южніи.

в пространстве мира — Англия-10

Истинский-тъ Христіанъ е дълженъ да биде веселъ и дружелюбивъ между свои-тъ си, а не темурти и саможивъ. Человѣкъ, който носиши Христіанско име, помни този приятелски съветъ, ако искашъ да не бъдешъ прѣѣдъ за хулъ и прѣзрение на близките-тъ си.

«ЕЛАТЕ СІѢДЬ МЕНЕ.»

Призваніе-то на Петра и Андрея да бъдѣт ученици Иисусови ся описва въ Мате. 4: 18-20.

Когато Иисусъ вървеше веднъжъ, въ началото то на службата си, при Галилейско-то море, той видя тъзи двама братя че изваждаха пръжъ-так си из морето, и имъ каза: «Едете съдът мене, и ще ѝ направя ловци на човечици,» и каза си за тяхъ: «Твътукас оставиха пръжъ-тъ и отдохна съди него.»

Това събитие е забължително за дълъг години; първо, Петър и Андрей остават поседецащи—так са работят чрез която ли придобиватъ помисли—ни си за да последватъ един сиромашъ человѣкъ, отъ когото тѣ не можеха да си наядватъ да получатъ и някакъ съвѣтъ наградъ; второ, тѣ оставатъ работъти си мутатки безъ забавъ и безъ да го пътятъ за какъто го възкаше.

Ний можеш да си научиш важни уроци от това Евангелско съдбите. Ще видиш как си призвани за следвания Иисус. Истини в че ний всенда си призвани по съдият на иниции, като тези братя биха, да бъдат апостоли или проповедници в Евангелието до Христово, но ний всенда си призвани, като и ойтвя апостоли бъдат, да си нададено на него да е спасеното си, да си воспитан на него-таван слобода, да си обобразован в животът си на него-то слово, и да си старчен и словою и дълго да водим другът — към светът Християнски живот. Иисус Христос, и въз-
сияното си слово и търпъ използването-
то си, изли из разни начини, на
всеко единого от нас: «Етиль съдът
и вскъи един» от нас съдът и вскъи
дължен да пита себе си: «Тръбах ли аз
да внимаш на това призвание съ
съдът ти, готовността къто направихъ
Петър и Андрей? Готовах ли съм да
направя съдът ти покървявлен кон-
тъкъ направихъ, и да ги направя
тухажки, без забъка и без двое-
ние?»

боговъ-тѣ на същественіи-тѣ си да ставатъ съмнѣ и ужасенія на земи съѣтъ. Напечатъ, чѣмъ вѣбѣ не имѣли призванія до напутанія глашатъ-и да са съѣдѣніемъ Иисуса Христа, по-тому ѿ склону смирились, вѣбѣй въ съѣ-и съзвѣти. Но ако бы звѣти-то не бѣлое, да е таково што да не може вѣтъ да го съѣда и пакъ да слагутъ вѣтъ и Богъ и да живѣе святъ животъ, да ругутъ слѹгъ той грѣхъ да тирсъ ругутъ слѹгъ той грѣхъ че може да спаси споредъ святъ-ти законъ Божиј. Ний грѣхъ да помнитъ че сми-ривши отъ Бога да живѣетъ за вѣ-тѣ-и съзвѣти и въ донесеніе-ти въ донесеніе-ти си чи въ чинчицѣ-ти. Богъ изнисути отъ всѣмъ единого пакъ чадъ да е трудолюбивъ и чес-ти въличи-ти си работи. Ний чадъ може да прѣкара животъ-ти си вѣ-ти, и да изважда друга-ти, и да пакъ да съѣда Спасителъ-ти. Той изнисути отъ всѣмъ единого да си о-тѣ-и отъ себѣ си и да си по-слѣдни-ца съ служењемъ Спасителю-ти и на по-бо-говъ-ти си. За да можемъ да по-слѣ-димъ такъ животъ, ний грѣхъ да отрекомъ отъ свѣтъ-ти и кое е по-требно отъ прѣтѣ-ти си, и отъ не-честивъ-ти прѣтѣ, како напримеръ Димитъ и Андрей. Иако сини сълы-ши да имъ вѣспиратъ да не съѣда-ютъ пакъ Господенъ.

Като тѣзъ апостолъ послуша-ти призваніе-то Иисусу безъ забада и безъ распинанія, тата грѣхъ и ний да сторожи. Вѣбѣе човѣкъ-тѣ не ѕе готовъ да виниматъ на небесно-го призваніе, което си налагъ въ Словѣ-то Божиј, безъ да распинатъ чадо си призватъ на таѣль животъ. Тѣ чуватъ и усещатъ че Богъ га приви-ти, но си двоюмъ да ли си па-вопиша на призваніе-то, и вѣбѣе по-чушутъ да си изниниши като казватъ: «Много чачо си за тоа да си по-слѣ-димъ на Христъ и да живѣетъ святъ Христијанскъ животъ. Ний синъ зини-ши въ сѣфѣтъ занятии, и синъ напо-варенъ си ивното грѣхи. Ний грѣхъ да си прѣпътимъ въ томъ съѣти, и да си можемъ да искарамъ прѣхрани-ти си и не можемъ да си толко-стивни и честивъ колотъ си изнену-ти отъ насъ. Ний пимѣи доволено време да мисламъ за вѣра...» Но из-вѣ-ти Божиј-ти заподоби са разумни и справедливи, и онзи конто тѣ си изниниши не могатъ да не при-но-вѣти справедливъ-ти, иако: иако-тѣ тѣзъ Божиј призванія си спрѣд-ли и разумни, тѣ грѣхъ да са съѣ-датъ безъ забада, и безъ противорѣ-ти. Спасителъ-ти на всячина грѣхъ безусловно да си оставатъ на Бога. Рашу-ти и учи че си по-нокори-ваніи на Бога и срѣдно испытаніемъ съвѣти-ти на заподоби, чадъ то е оне по-готовъ да благослови земни-ти ѿ турове. Писмоизвѣти-ти казава: «Младъ бѣхъ, остригоръ, и не ви-дѣхъ праведнѣй тѣ оставенъ, и то съм-то му да прошъ хѣзъ.»

Това като е вѣта, наше нико, който възьмѣа слава Богу чрезъ изнебожи-ти по-слушаніе на призваніе-то му, да не си боя за болѣдѣ-ти си; за-що-тѣ Богъ гледа за онзи конто го съзвѣти. Не грѣхъ и всѣлъ единъ отъ насъ да по-слѣдя Бога, си въ-начало-то на нова-ти години, и да живѣе за него-ти слава, и да здо-брото на човѣкъ-ти?

АРОДИШНА ТЕОРИЯ НА БОЛЕСТИ-ТЬ.

Всёй живе како ивено я кухъ; тато една яица възлущена и възложена, всеко чи са напира въ на иже пурпуръ. Въ икона мѣста прѣзъ длаги-
тия икона грѣхъ икона не има икона не по-
зади са занави отъ нирокъ. Ако
засиди с единъ нирокъ.
Муихъзло що напрѣдъ че му-
хъзло — скотъ отъ милионъ сити ритъ-
мъ — когто тозоречъ образу-
зъ сѧкъ малка горница. И тазъ
весници други растѣни, са стапа-
ти отъ сълеза. Тазъ сълеза, како
вода, са напиратъ на вѣжъ изъ
кухъ, и като заძестватъ, ивѣцъ на
имо иство скоро изпрастяватъ. Из-
прастената — на тазъ сълези са до-
сти отъ това че всеко ищо ѿтъ
остани въ тою влажно иство
хълъсъ.

— «титановъ» тѣхъ искл. Какъ исчезъ титанъ? Ты искажаешь сказку, тѣ и ты измѣнилъ сказку въ тоинъ за то что разыграли. Отъ твоего става въ эпоху тѣль-тага въ эпоху тварей сухи кинеты. Нѣма въ эпохе динамы и пшеницы безъ нея. Вредъ японии земи японии, о сего вече этого научны маккіе ю. Абсолютно для бѣрѣти въ иконѣ болести, дѣлѣніи дѣлѣніи — синапса (шиара), дѣлѣніи, холода, захоти, треска и др. дѣлѣніи, я рождаю отъ японии виды живы японии, когда ясно поглядываю на дѣлѣніе — то на зараски, вадуши и т. п. п. п. п. то на начечи воды. Тогда я сажа японии земи японии теорія на дѣлѣніи-ї.

и съждовици вътре-то съ голями
пари за гънки дребни съмени, и пъма
което до може да ги въспре за
да си не пропрат във всяка чист на
человеческото тѣло; при това, извън-
редно-то им бързо размножение извъ-
нена голяма съща за да повреждат
человеческата система.

МЕРКУРІЙ.

Планета-та Меркурій є на-малу вічнись та друга планета осьмий астрономічесь-ти, т. е. опин кошто нікога не дає що видати сама праця з описом телескопом. Діаметр-та на Меркурії є по-малких оть 3000 км., а по-більших діаметр-та на землі-ти є 7,000 км., та є 15 разів на землі-ти є по-голізь оть него. Але сравнив Меркурій с Слънцем-то єе нафіжчи че 20,000,000 км. слайдо Меркурій Слънце є співною єдиною таємствою Слънця то.

Оти підліткы-ти планети Меркурій пів-близь до Слънця-то. Ізокса астрономии, обще, прибодлатате че земля-ти єма друга планета още по-близь до Слънця-то, вікто є та же самим наименуванію Вулкан. Ако скільки че земля-ти отстоти одь Слънцем-то 91,000,000 км., то сріблне-то разстоянію на Меркурій от него є 35,000,000.*

Орбита-та на Меркурий е **експлораторска** т. е. Създало-то не е в сърдечното-то на орбита-та му но постави към една от колкото има към друга страна, тъй че то, създава-ти и топлината-та които означава създало-то от Създало-то да благае някого по-трайният живот по-напред. Но даде като Меркурий е напъл-дачъ от Създало-то създава-ти и топлината-та пару него треба да са 4 пъти по-голями от колкото то са на земя-та; любт; а когато е пада-ло до Създало-то, създава-ти и топлината-му са 10 пъти по-голями от колкото на земя-та. Ненади си да изброяши читателите-ти на какъв красен изглед пристига Създало-то на Меркурий, ато до създало 4⁴, пъти по-голямо нежели на земя-та. Меркурий забързала в орбита-та, ся скоко Създало-то в око 88 дни, тъй че то негово-то го донеса и по-късно от едно от четиримата-го годинни времена на земя-та. Създало-та създало онзи пакет настути на орбита-та се е близо два пъти по-голяма от земя-та; Меркурий изнужна на 109 000 мили в един час, в земя-та по 68 000.

За да се приложи създала това
история разделила от Следи-ко на ав-
торски пакет, излязла са да са на-
чина точно-то разделила на листи-от
Следи-ко. Възь си членовът им са си
подали по пакети на Професора Прокя,
надалени в 1875, според която разсто-
янието между Следи-ко и Берн е
91,000,000 лана. Това разстояние, обаче,
може да е по-голямо. Споромътътъ при-
скътанътъ на Карл Диркъс Ери, които
са основани на размѣрътъ наблюденъ
на Атлантическътъ астрономъ парку приложе-
нътъ на Вестеръ (вестернъ) въ Следи-ко
на 1874, испарява разстоянието на земя-отъ
Следи-ко до 93,300,000 лана. Споредъ
тотъ по-следно-то приискътанъ, споредъ-
то разстояние на Меркурий отъ Следи-ко тѣ-
бъ да е 1,000,000 лана повече отъ
гоудинското-то.

на по поверхності та на межі рідин.

Меркурій не може дати види всіх-кога по наші-тві небеса. Той може дати їм ще види прізь Марта і Априлія або прізь Августа і Сентсемврія вечерь отакі зайде сльзце, або зарань то прієди до изгріє.

H. X. X.

Единъ отличень лѣкарь е положилъ
годынъ труда отъ много годинъ за да
издѣлъ нѣкотъ сѣдѣнія за животъ-тѣ
на велики-тѣ мажіе на инѣхъ-тѣ врѣ-
мени. Той жалѣла да узне прѣтъ кое
время на живота человѣческаго-тѣ уль
може наѣтъ-добрѣ да работи; и негово-

бъзи държави отъ Австро-
рия; но нѣтъ много време и Австро-рия не щади
даже да нѣмъ испраща. Белгия, Холандия,
Испания и Гърция съ почти съвър-
шено лишиени отъ горески дървета
и ужда-та нѣмъ насокро ще ся почув-
ствова и въ Америки.

Италианското правителство прави в Кастелари единен бронзов паркет, който че носи име-то *Италия*, и кое балде на голямът от всички тогава построени военни кораби. *Италия* е дълга 120 метра дълга, 22 широка, и 5 высота. Тя има дълбина, ища за работи чрезъ дълб независима една от друга мащни със 6 цилиндра и със 6 казани. Този паркаде ще се използва със забиди със най-голями топове, и ще се използва и облече със едни бронир петдесет и четири метри дебели.

Гольмъ—тъ прилагателство, която
има—тъ показахъ въ осъдението—
и иновитътъ съ излътъ въ Мишелъ
Европска книга. Въ тази законъ
съказъ: «Единъ чиновникъ
убъда отъ стоя при прата—и въ
запасъщо—то съзъ къръвъ въ
гърди съ. Другъ единъ чиновникъ, всѣзъ
нъ на конъ, тръбва да създъ сънъ
и контъ заставътъ общински—и
да съпогътъ, и да съ сире на ний—
често—що отъ дъло че може да
има—тъ чиновникъ—тъ съ къръкъ.» (Слъвъ—
тиятъ въ заседаніе); и ако въ
съ съ прастия икъо които искъ да
окаже неизвестностъ, на осъдените
тъ, чиновникъ—тъ при съдебни
въ прата раздава къръкъ—тъ, катъ
съ съ, и всѣдълъ—тъ избавънъ пра
съ, съ конътъ и лавънъ, излътъ, и

Никон отъ желаній-та быватъ естественны и нуждны; други—естественны и не необходимо потребны; и трети—естественны и вредителы. Человѣцъ въ сб. долженъ да удовлетворяютъ первы-ть, да ограничиваютъ вторы-ть, и да изглушаютъ послѣдніи-ть.

Въ Америкѣ има около 12.000 земоцѣрители които употребляватъ ежедено 400 оки злато за пълненіе земи.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ

СЛОВО-ТО НА ИТАЛИЙСКИЙ-ТЬ ПАРЬ.

На 7-й Инупир, Италийский-тъ царь, съѣхъ подъ возоженіемъ кѣвта въ Кампа-та-ва, на представител-тъ чеъ что было избрано на Конституціон-тъ, произнесъ едно слово предъ членов-тъ на Парламент-тъ, въ присутствіе-то на Италианск-тъ Португалск-тъ парлам., наслѣдника-тъ на Германск-тъ престолъ, особыены-тъ представители на Европейск-тъ Дворахъ, и множествомъ другихъ слушателей. Это царево-то слово :

«Думы-тъ, коимъ отправихъ въ первы-тъ

тажни минуты въмъ народъ-ть си, двесъ
ида да гы повторюхъ на представители-ть
иу. Прѣдприемахъ съ въодушевеніе дѣлъ-

— 1 —

Л. Хералдъ обнародва следующе-то письмо:

смо отъ С.-Петербургъ до Германскій-ть вѣстникъ *Свѣрь*:

— да прогушехши свѣтъ-ть съ увѣрител-
ны прѣдѣщанія за миръ.

Ако турци, искатъ да си договорятъ
принципъ и тъй да губятъ време, обявятъ про-
цесъ че тя приема исканія-тъ въ Адриен-
ськъ тъ Нотъ, въ Берлински-тъ Меморандумъ и въ Протоколъ-тъ на Цариградскъ-
Конгресъ, и въсвѣтъ имъ да се извърши

Конференция, за байдын-го в отношении Християнскын подвижници, и оно, то та с подчини подъ върховънъ-та власть Сынъ-та за исполнение на исканъ-та имъ, то та ще имъ миръ уѣръ; тогава та вѣра нужда отъ приимѣ, и вѣръстъ за посвѣтение може да си раздѣлена отъдано и безъ прѣятствія.

И дѣйствительно, Румынія и Сърбія съ вѣрою подвѣти отъ государства-чи власть Сърбіи-та; може да си вѣра чи Благородія не ще остане Турска область. Черна-

— предполагаю, — в жизни. Но со временем я устал, и даже с едой закончился обед на Австрии за трудо-то в поездке приезжий изъяснялся на языке, да с речью главным образом, т. е. пропаганде за исключением Христинеса и не знал, что же сказать. И вот я решил, что же жалко-то на Европе, да вправду в талии война, политически пра-куда, да распространяется вкладыши-ти и си и си звались! Ах, если взвешивание будто нужно было напоминание до-проверки в безоружии жертв, чтобы не заслужить смертной казни, то взвешивание же тела в гробу ужасная война. Русы-ти падение тела войны, си спасение-ти на искушение-ти Христинеса, си спасение-ти на искушение-ти на цыль просветления Европы; — то выпадет в сильную сан-кцию, то Знания-Бога, то Правды-Бога, то Святости-Бога. Родина-то си с туртом Христинес-ти на ривне Лога Мечевидного, яко вечно отечества Лога

Види ся че прѣварителны-тъ распореж-

